

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/2605

z dnia 22 listopada 2023 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/926 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii w następstwie częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („podstawowe rozporządzenie antydumpingowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. **Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/388⁽²⁾ („rozporządzenie pierwotne”) Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii⁽³⁾ („środki pierwotne”). Dochodzenie, które doprowadziło do nałożenia tego cła antydumpingowego, zwane jest dalej „pierwotnym dochodzeniem antydumpingowym”.
- (2) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/387⁽⁴⁾ Komisja nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz tego samego produktu pochodzącego z Indii. Dochodzenie, które doprowadziło do nałożenia tego cła wyrównawczego, zwane jest dalej „pierwotnym dochodzeniem antysubsydyjnym”.
- (3) Rozporządzeniami wykonawczymi (UE) 2022/926⁽⁵⁾ i (UE) 2022/927⁽⁶⁾ Komisja utrzymała, w następstwie przeglądu wygaśnięcia, ostateczne cło antydumpingowe i ostateczne cło wyrównawcze przez kolejne pięć lat.
- (4) W rozporządzeniu pierwotnym margines dumpingu w przypadku przedsiębiorstwa Electrosteel Castings Ltd („ECL” lub „wnioskodawca”, lub „przedsiębiorstwo”) został ustalony na poziomie 4,1 %. W odrębnym pierwotnym dochodzeniu antysubsydyjnym dotyczącym tego samego produktu z tego samego państwa, którego dotyczy postępowanie, cło wyrównawcze ustalone w przypadku ECL wynosiło 9 %, z czego 6,04 % opierało się na subsydiach uzależnionych od wywozu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/388 z dnia 17 marca 2016 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii (Dz.U. L 73 z 18.3.2016, s. 53).

⁽³⁾ Pierwotne rozporządzenie zmieniono rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1369 z dnia 11 sierpnia 2016 r. zmieniającym rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/388 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii (Dz.U. L 217 z 12.8.2016, s. 4).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/387 z dnia 17 marca 2016 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii (Dz.U. L 73 z 18.3.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/926 z dnia 15 czerwca 2022 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 161 z 16.6.2022, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/927 z dnia 15 czerwca 2022 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 (Dz.U. L 161 z 16.6.2022, s. 28).

- (5) Zgodnie z podstawowym rozporządzeniem antydumpingowym i rozporządzeniem (UE) 2016/1037 ⁽⁷⁾ („podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne”) Komisja wzięła pod uwagę fakt, że trzy z badanych programów subsydiowania stanowiły subsydia eksportowe, które spowodowały obniżenie cen eksportowych i tym samym – odpowiednie zwiększenie marginesu dumpingu.
- (6) W związku z powyższym Komisja obniżyła margines dumpingu o kwotę subsydiów ustaloną w pierwotnym dochodzeniu antysubsydijnym w odniesieniu do programów uzależnionych od wyników eksportowych. W oparciu o tę metodę ostateczne cło antydumpingowe w przypadku wnioskodawcy zostało obniżone do 0 %.

1.2. Wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego

- (7) 22 września 2022 r. Komisja ogłosiła – w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* – wszczęcie częściowego przeglądu okresowego („zawiadomienie o wszczęciu”) środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii, na podstawie art. 11 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego ⁽⁸⁾.
- (8) Przegląd, ograniczający się do zbadania dumpingu ze strony producenta eksportującego ECL, został wszczęty na wniosek wnioskodawcy. Wniosek ten złożono ze względu na połączenie wnioskodawcy i jego przedsiębiorstwa powiązanego Srikalahasthi Pipes Ltd („SPL”), o którym zarząd zdecydował w październiku 2020 r.
- (9) Połączenie ECL i SPL doprowadziło do sytuacji, w której obowiązujący środek antydumpingowy prawdopodobnie nie był już konieczny albo nie był już wystarczający do przeciwdziałania dumpingowi powodującemu szkodę w rozumieniu art. 11 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. Wynikało to z faktu, że margines dumpingu obliczony w pierwotnym dochodzeniu antydumpingowym nie obejmował sprzedaży krajowej SPL. Ponadto w dokumentacji prawnej połączenia przewidziano „synergie”, które mogły mieć wpływ na strukturę kosztów, a w konsekwencji na margines dumpingu w przypadku wnioskodawcy.
- (10) Komisja uznała, że wniosek opiera się na wystarczających dowodach wskazujących, że okoliczności, na podstawie których wprowadzono obowiązujące środki, zmieniły się, a zaistniałe zmiany mają charakter trwały.

1.3. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym

- (11) Dochodzenie w sprawie poziomu dumpingu obejmowało okres od 1 kwietnia 2021 r. do 31 marca 2022 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym”).

1.4. Zainteresowane strony, kwestionariusz i wizyta weryfikacyjna

- (12) Komisja oficjalnie powiadomiła wnioskodawcę, władze państwa wywozu, innych znanych producentów eksportujących oraz przemysł Unii o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie uwag na piśmie oraz złożenie wniosku o przeprowadzenie posiedzenia wyjaśniającego w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Producent unijny, Saint-Gobain PAM Canalisations („SG PAM”), przedstawił uwagi po wszczęciu przeglądu (zob. sekcja 1.8).
- (13) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja przesłała kwestionariusz do wnioskodawcy, który udzielił odpowiedzi w wyznaczonym terminie. Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje, które uznała za niezbędne do określenia poziomu dumpingu. Na podstawie art. 16 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego Komisja przeprowadziła wizytę weryfikacyjną w siedzibie wnioskodawcy. Komisja zorganizowała również wideokonferencje z przedsiębiorstwami powiązаныmi w celu zweryfikowania przedłożonych przez nie informacji.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55).

⁽⁸⁾ Dz.U. C 363 z 22.9.2022, s. 9.

1.5. Wykorzystanie „dostępnych faktów”

- (14) Pismem z dnia 10 lipca 2023 r. (zwanym dalej „pismem na podstawie art. 18”) Komisja poinformowała wnioskodawcę o swoich wątpliwościach co do wiarygodności danych dotyczących przedsiębiorstwa. W piśmie tym szczegółowo wyjaśniła, dlaczego jej zdaniem możliwe jest, że ECL dostarczyło błędne lub mylące informacje. Komisja poinformowała też wnioskodawcę, że może zastosować art. 18 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, i wyjaśniła, jakie są tego konsekwencje.
- (15) Pismami z dnia 24 lipca 2023 r. rząd Indii, ECL i SG PAM przedstawiły uwagi na temat pisma na podstawie art. 18 i na temat ujawnienia.
- (16) Komisja otrzymała również uwagi od europejskich dystrybutorów na unijnym rynku rur i przewodów rurowych z żeliwa sferoidalnego produkowanych przez ECL – przedsiębiorstwa Valdros, Fusion Pipeline Products Limited („Fusion Pipeline Products”), CO.ME.CAR SRL, Deschacht, Idrovit SRL, Vodokok d.d. i WAPPtech Ltd.
- (17) Na wniosek ECL 26 lipca 2023 r. odbyło się posiedzenie wyjaśniające.

1.6. Ujawnienie

- (18) 24 sierpnia 2023 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, w oparciu o które zamierzała wnieść o zmianę stawki celnej obowiązującej względem ECL. Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag do 6 września 2023 r. oraz złożenia wniosku o przeprowadzenie posiedzenia wyjaśniającego przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (19) Komisja otrzymała uwagi w tym zakresie od rządu Indii, SG PAM, ECL oraz od europejskich przedsiębiorstw Deschacht, IBECO AB, VAPPtech Environmental Ltd („VAPPtech”) i Vodokok.
- (20) 4 września 2023 r. na wniosek rządu Indii odbyło się posiedzenie wyjaśniające z udziałem rządu Indii i służb Komisji. 6 września 2023 r. na wniosek ECL odbyło się kolejne posiedzenie wyjaśniające, tym razem z udziałem ECL i służb Komisji. Komisja przeanalizowała uwagi zgłoszone przez wszystkie zainteresowane strony.
- (21) 3 października 2023 r. Komisja ponownie ujawniła swoje ustalenia dotyczące wykorzystania dostępnych faktów (sekcja 3.6 poniżej) i wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag. Zainteresowane strony mogły przedstawiać uwagi do 6 października 2023 r. Otrzymano uwagi od rządu Indii, ECL i SG PAM. Komisja przeanalizowała uwagi zgłoszone przez wszystkie zainteresowane strony.
- (22) 16 października Komisja ponownie ujawniła swoje ustalenia dotyczące wartości normalnej i wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag. Zainteresowane strony mogły przedstawiać uwagi do 17 października 2023 r. Otrzymano uwagi od rządu Indii i ECL. Komisja przeanalizowała uwagi zgłoszone przez wszystkie zainteresowane strony.

1.7. Wycofanie wniosku o dokonanie przeglądu

- (23) Pismem z dnia 28 sierpnia 2023 r. ECL powiadomiło Komisję o zamiarze wycofania wniosku o częściowy przegląd okresowy. Przedsiębiorstwo to powtórzyło argumenty przedstawione w uwagach do dokumentu zawierającego ogólne ustalenia, że dochodzenie należy zakończyć.
- (24) ECL odniosło się do ustaleń Komisji zawartych w dokumencie ujawniającym informacje na temat użycia dostępnych faktów. Przedsiębiorstwo uważa, że dostarczyło istotne dowody wystarczające do tego, aby przekonać Komisję o dokładności jego danych, a w szczególności o masie metalu w każdej rurze w ODP, oraz że nie mogło dostarczyć więcej dowodów, ponieważ rury te zostały już sprzedane. ECL argumentowało ponadto, że metoda rejestrowania danych (dotyczących masy metalu) była stosowana w całej jego dokumentacji księgowej oraz w systemie SAP^(*) przedsiębiorstwa. Zobowiązało się, że w przyszłości zostaną podjęte odpowiednie kroki w celu sprawdzenia i odpowiedniego odnotowania masy metalu w każdej wyprodukowanej rurze. W związku z tym ECL uznało, że przegląd był nieuzasadniony i powinien zostać zakończony.

(*) System rachunkowości używany przez wnioskodawcę.

- (25) Komisja odniosła się do wniosków wyszczególnionych w sekcji 3.2 poniżej dotyczących powodów, dla których uznała, że dane zostały błędnie zgłoszone, oraz przyjęła do wiadomości zobowiązania ECL dotyczące rejestracji masy rur w przyszłości. Komisja uznała jednak, że takie zobowiązanie nie może uzasadniać zakończenia obecnego przeglądu, ponieważ nie miało ono wpływu na obecne ustalenia, które odnoszą się do minionego okresu.
- (26) ECL argumentowało ponadto, że gdyby Komisja nałożyła cło rezydualne w wysokości 12,9 %, jak wskazano w dokumencie zawierającym ogólne ustalenia, w uzupełnieniu cła wyrównawczego w wysokości 9 % mającego już zastosowanie do przedsiębiorstwa, ECL nie byłoby w stanie kontynuować sprzedaży produktu objętego postępowaniem na rynku Unii i musiałyby zamknąć swoje jednostki zależne/biura we Francji, Hiszpanii, Włoszech i Niemczech. W rezultacie około 60 osób zatrudnionych bezpośrednio przez ECL straciłoby pracę.
- (27) ECL odniosło się również do uwag różnych niezależnych dystrybutorów z Włoch, Francji, Belgii, Irlandii i Chorwacji, twierdząc, że istnieje poważny problem w zakresie konkurencji na rynku Unii. ECL twierdziło, że gdyby nie było w stanie zaopatrzyć tych przedsiębiorstw, musiałyby one – w większości przypadków – zakończyć działalność gospodarczą, co spowodowałoby utratę tysięcy bezpośrednich i pośrednich miejsc pracy w państwach członkowskich w całej Unii. ECL uznało, że strata ekonomiczna w poszczególnych państwach członkowskich byłaby zatem jeszcze większa. Ponadto jego zdaniem wycofanie się ECL z rynku Unii wzmocniłoby jedynie quasi-monopolistyczną pozycję SG PAM na tym rynku ze szkodą dla szerszego interesu Unii.

1.7.1. Uwagi dystrybutorów

- (28) Przedsiębiorstwa CO.ME.CAR S.r.l., Deschacht, Vodokok d.d. i WAPptech zwróciły się do Komisji o zakończenie przeglądu. Przedsiębiorstwa te podkreśliły znaczenie obecności ECL na rynku Unii i odniosły się do quasi-monopolistycznej pozycji SG PAM oraz do ich zdaniem antykonkurencyjnego zachowania tego przedsiębiorstwa.
- (29) Wszystkie te przedsiębiorstwa wspomniały również, że ewentualne opuszczenie rynku Unii przez ECL miałyby znaczący wpływ gospodarczy na ich działalność i na unijny rynek rur i przewodów rurowych z żeliwa sferoidalnego. Na przykład przedsiębiorstwo Deschacht wspomniało, że radykalnie zmniejszyłoby ofertę rur i przewodów rurowych z żeliwa sferoidalnego w Belgii, co byłoby szkodliwe dla przemysłu rur i przewodów rurowych z żeliwa sferoidalnego. Przedsiębiorstwo WAPptech wskazało, że sprzedaż rur i przewodów rurowych z żeliwa sferoidalnego w Europie pozyskanych od ECL odpowiada za znaczną część jego rocznego obrotu i zapewnia jego stabilność ekonomiczną. Przedsiębiorstwo Vodokok twierdziło z kolei, że jego zdaniem wprowadzenie proponowanych środków miałyby poważne skutki gospodarcze, gdyż wpłynęłyby na łańcuch dostaw i spowodowały utratę miejsc pracy.

1.7.2. Uwagi SG PAM

- (30) SG PAM stwierdziło, że sprzeciwia się zakończeniu dochodzenia na podstawie wycofania wniosku o dokonanie przeglądu przez ECL. Jego zdaniem zakończenie dochodzenia byłoby sprzeczne z interesem Unii, w szczególności w świetle wzrostu prowadzonego przez ECL przywozu po niskich cenach na rynek Unii. Przedsiębiorstwo SG PAM odniosło się do wniosków dotyczących szkody poniesionej przez przemysł Unii, sformułowanych przez Komisję w pierwotnej sprawie i w ostatnim przeglądzie wygaśnięcia.
- (31) SG PAM przypomniało również, że przegląd został wszczęty na wniosek ECL oraz że jego zakres ogranicza się do ponownej oceny marginesu dumpingu tego przedsiębiorstwa, a zatem w jego ramach Komisja nie może przeprowadzić ponownej oceny interesu Unii.
- (32) Przedsiębiorstwo SG PAM broniło ponadto stanowiska, że żaden element nie wskazuje na to, iż ECL musiałyby opuścić rynek Unii, gdyby wzrósł poziom nałożonych na nie ceł. SG PAM przypomniało, że celem środków antidumpingowych nie jest zapobieganie przywozowi, tylko zapewnienie, aby przywóz odbywał się po uczciwej cenie. Uznało, że zarzuty dotyczące jego zachowania antykonkurencyjnego były bezzasadne i miały na celu jedynie podważenie jego reputacji. Co więcej, jego zdaniem istniały alternatywne źródła dostaw, takie jak sprzedaż prowadzona przez innych europejskich producentów Duktus-VonRoll i TRM, a także przywóz z Turcji, ZEA, Chin i Iranu oraz od indyjskiego przedsiębiorstwa Jindal.

- (33) SG PAM argumentowało ponadto, że rynek rur i przewodów rurowych z żeliwa sferoidalnego jest „wielomateriałowy”, ponieważ rury i przewody rurowe z żeliwa sferoidalnego można zastąpić innymi rodzajami rur, które stanowią odpowiednią alternatywę. Odniosło się do wniosków organów krajowych i Komisji sformułowanych w ramach różnych analiz związanych z konkurencją na tym rynku. Przedsiębiorstwo SG PAM wskazało również, że w niektórych państwach członkowskich udział ECL w rynku jest istotny oraz że przedsiębiorstwo ECL samo twierdziło, że jego udział w rynku wynosi 30 % we Francji i 50 % w Hiszpanii. W związku z tym jego zdaniem ECL posiada znaczącą pozycję rynkową.
- (34) SG PAM odniosło się do uwag poszczególnych dystrybutorów. Uznało, że udział działalności gospodarczej dystrybutorów w zakresie rur i przewodów rurowych z żeliwa sferoidalnego przeznaczonych do transportu wody był nieznaczący – wynosił średnio 3–10 % i nie przekraczał 20 %. W związku z tym, jego zdaniem, nawet gdyby ci dystrybutorzy nie byli w stanie zaopatrzyć się u ECL, nie miałyby to katastrofalnego wpływu. Przedsiębiorstwo SG PAM stwierdziło ponadto, że nic nie wskazuje na to, by ich sytuacja była reprezentatywna dla rynku rur i przewodów rurowych z żeliwa sferoidalnego.
- (35) Co więcej, po ujawnieniu ustaleń SG PAM dodało, że jego zdaniem jakiegokolwiek zobowiązania ECL na przyszłość nie mają wpływu na ustalenia w ramach obecnego dochodzenia oraz że zakończenie dochodzenia byłoby sprzeczne z zasadą dobrej administracji, ponieważ trwało ono ponad rok i obejmowało weryfikacje na miejscu i weryfikacje zdalne. Przedsiębiorstwo było również zdania, że dochodzenie nie może zostać zakończone w świetle ustaleń Komisji dotyczących błędnych i mylących informacji przedstawionych przez ECL.

1.7.3. Ocena wniosku o wycofanie dokonana przez Komisję

- (36) Na wstępie Komisja zauważyła, że w art. 9 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, dotyczącego wycofania skargi, użyto czasownika „może” i w związku z tym Komisja nie jest zobowiązana do zakończenia postępowania, a jedynie ma taką możliwość, chyba że będzie to sprzeczne z interesem Unii. Innymi słowy, rozważając zakończenie postępowania, Komisja jest jedynie zobowiązana do zbadania, czy takie zakończenie nie jest sprzeczne z interesem Unii. W tym przypadku Komisja nie uważa, że istnieją powody do zakończenia dochodzenia.
- (37) Komisja przypominała, że podstawą wszczęcia przeglądu było połączenie się ECL z jego przedsiębiorstwem powiązanym. Połączenie, jak wyszczególniono w sekcji 3.1 poniżej, stanowiło trwałą zmianę okoliczności, która zgodnie z art. 11 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego wymagała ponownego obliczenia marginesu dumpingu ustalonego w pierwotnym dochodzeniu.
- (38) Komisja uznała ponadto, że ze względu na potrzebę wyeliminowania skutków zakłócających handel i przywrócenia efektywnej konkurencji należy ustalić odpowiedni margines dumpingu, w szczególności w sytuacji, w której przedstawiono mylące informacje.
- (39) W związku z tym Komisja stwierdziła, że zakończenie przeglądu, a tym samym nieuwzględnienie ustaleń tego dochodzenia, w tym przypadku było niewłaściwe, i podjęła decyzję o kontynuowaniu dochodzenia.

1.8. Uwagi po wszczęciu przeglądu

- (40) Po wszczęciu przeglądu producent unijny SG PAM stwierdził, że w ciągu ostatnich dziesięciu lat nieuczciwe praktyki ECL i zwiększony poziom dumpingu miały na niego negatywny wpływ.
- (41) Przedsiębiorstwo SG PAM stwierdziło również, że wniosek nie zawierał żadnych informacji na poparcie domniemanego zmniejszenia dumpingu lub związku między połączeniem a zmianą poziomu dumpingu. SG PAM argumentowało, że związek między ECL a SPL został już uwzględniony w pierwotnym dochodzeniu, a dane liczbowe obu przedsiębiorstw zostały wykorzystane do określenia marginesu dumpingu ECL. Przedsiębiorstwo uznało również, że przegląd najprawdopodobniej doprowadziłby do zwiększenia marginesu dumpingu.
- (42) W swojej odpowiedzi ECL stwierdziło, że argumenty SG PAM nie zostały poparte faktami. Jego zdaniem udział w rynku SG PAM wzrósł od czasu pierwotnego dochodzenia, podczas gdy całkowita wielkość sprzedaży ECL na rynku Unii spadła. ECL twierdziło również, że jednocześnie jego ceny sprzedaży wzrosły powyżej poziomu środków nałożonych na prowadzony przez ECL wywóz do Unii. Zdaniem przedsiębiorstwa wyniki finansowe, nowe inwestycje i zwiększony poziom sprzedaży świadczą o doskonałych wynikach SG PAM.

- (43) ECL wskazało ponadto, że poprzedni przegląd okresowy, którym objęto ECL na wniosek SG PAM, został zakończony po wycofaniu wniosku przez SG PAM. Według ECL oznaczało to, że SG PAM był zdania, że dumping powodowany przez ECL zmniejszył się. Zdaniem ECL SG PAM odniósł korzyści w związku z nadmiernie wysokimi środkami antydumpingowymi i wyrównawczymi zastosowanymi wobec indyjskich producentów eksportujących produkt objęty przeglądem. ECL argumentowało również, że decyzja o wszczęciu obecnego przeglądu okresowego nie opierała się na jego własnej ocenie, lecz na ocenie Komisji, zgodnie z którą połączenie miało wpływ na strukturę kosztów przedsiębiorstwa.
- (44) W kontekście tych argumentów Komisja zauważyła, że celem przeglądu było określenie nowego poziomu dumpingu powodowanego przez ECL w świetle zmienionych okoliczności. Wyjaśniła również, że w pierwotnych obliczeniach dumpingu nie wykorzystano danych przedsiębiorstwa powiązanego SPL. Co więcej, brak uwzględnienia danych SPL w pierwotnym dochodzeniu antydumpingowym nie był jedynym czynnikiem, który należało wziąć pod uwagę przy wszczynaniu przeglądu. Zdaniem Komisji uwzględniono również fakt, że połączenie doprowadziło do synergii, które złagodziły niektóre koszty oddziałujące na działalność i koszty przedsiębiorstwa. W związku z tym przegląd był uzasadniony, a twierdzenie to zostało odrzucone.
- (45) SG PAM argumentowało również, że wniosek nie spełniał norm postępowania z informacjami niepoufnymi oraz że wnioskodawca nie przedstawił jawnych streszczeń w sposób wystarczająco szczegółowy, aby umożliwić zrozumienie istoty informacji poufnych, zgodnie z wymogami określonymi w art. 19 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.
- (46) Komisja zauważyła, że cały wniosek był jawny. Odnotowała ponadto, że przedsiębiorstwo SG PAM nie sprecyzowało konkretnie, jakich informacji jego zdaniem brakowało w aktach otwartych. W związku z powyższym odrzuciła ten argument.
- (47) Przedsiębiorstwo SG PAM stwierdziło ponadto, że Komisja powinna przedłużyć okres objęty dochodzeniem, aby uwzględnić domniemaną zmianę okoliczności. Połączenie ECL z jego przedsiębiorstwem powiązanym SPL stało się skuteczne z dniem 1 stycznia 2022 r. Wybrany przez Komisję okres objęty dochodzeniem przeglądem miał jednak trwać od 1 kwietnia 2021 r. do 31 marca 2022 r., aby był zbieżny z tradycyjnym indyjskim rokiem sprawozdawczym. Według SG PAM oznaczało to, że trzy kwartały okresu objętego dochodzeniem przeglądem (kwiecień 2021 r. – grudzień 2021 r.) poprzedzały okres, w którym doszło do domniemanej zmiany okoliczności, a dane z tych trzech wcześniejszych kwartałów nie byłyby w każdym razie reprezentatywne w kontekście jakiegokolwiek zmiany wynikającej z połączenia.
- (48) W odniesieniu do twierdzenia o niewłaściwym charakterze okresu objętego dochodzeniem przeglądem Komisja wyjaśniła, że ustalono, iż pod względem operacyjnym, administracyjnym i z księgowego punktu widzenia połączenie stało się skuteczne z mocą wsteczną ⁽¹⁰⁾ od 1 października 2020 r. Komisja mogła zatem ocenić skutki połączenia w całym okresie objętym dochodzeniem przeglądem. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (49) Według SG PAM Komisja powinna była również zweryfikować różnice we właściwościach rur i przewodów rurowych sprzedawanych w Indiach i w Unii. Różnice te dotyczyły, zdaniem przedsiębiorstwa, głównie klas ciśnienia i grubości, masy, długości i powlekania. Przedsiębiorstwo SG PAM wskazało ponadto, że ECL sprzedaje przewody rurowe, które są cięższe, i że te same przewody rurowe mogą mieć inne zastosowanie w Indiach niż w Unii. Podało ono przykład przewodu rurowego klasy „K9” ⁽¹¹⁾, który jego zdaniem jest powszechnie stosowany w Indiach w odniesieniu do wody, natomiast w Unii do tego samego celu wykorzystuje się przewody rurowe klasy „K7”. Zdaniem SG PAM różnice te mogą uzasadniać dostosowania umożliwiające obiektywne porównanie produktów sprzedawanych na indyjskim rynku krajowym z produktami sprzedawanymi na rynku Unii. Przedsiębiorstwo ECL nie zgodziło się i przedstawiło szczegółowe informacje na temat właściwości technicznych swoich produktów i domniemanych różnic.
- (50) Praktyką Komisji jest obliczanie marginesu dumpingu przez porównanie wartości normalnej danego rodzaju produktu z ceną eksportową podobnego rodzaju produktu. Różnice wskazane przez SG PAM zostały zatem wzięte pod uwagę, ponieważ uznano, że produkty o różnych klasach ciśnienia stanowią różne rodzaje produktu. Komisja uznała, że obawy SG PAM zostały w pełni rozwiane.

⁽¹⁰⁾ Zob. informacja dodatkowa 61 na s. 271 sprawozdania rocznego ECL za rok budżetowy 2020/2021.

⁽¹¹⁾ „K” oznacza klasę ciśnienia w oparciu o indyjskie normy krajowe mające zastosowanie do produktu objętego przeglądem, a im ta liczba jest większa, tym większe jest ciśnienie, które dany produkt jest w stanie wytrzymać.

- (51) Przedsiębiorstwo SG PAM twierdziło również, że nowa organizacja grupy przedsiębiorstw ECL stworzyła znaczne możliwości wzajemnej kompensacji, sprzedaży wewnętrznej według wartości nierynkowych, usług niezgłoszonych lub innych pozycji, które mogą znacząco wpłynąć na ocenę kosztów i porównanie prowadzonej przez przedsiębiorstwo sprzedaży krajowej i unijnej. W związku z tym zdaniem tego przedsiębiorstwa Komisja powinna zwrócić uwagę na ocenę transakcji między powiązаныmi podmiotami. W tym celu SG PAM przedstawiła zwięzły opis struktury korporacyjnej grupy ECL, a także czynniki, które zdaniem SG PAM Komisja powinna uwzględnić, obliczając dumping. Przedsiębiorstwo SG PAM odniosło się do dostarczania koksu produkowanego w jednej z fabryk ECL w Haldii oraz do przywozu węgla z Australii, w którym mogły brać udział niektóre powiązane strony ECL. Według SG PAM to samo dotyczyło rynku unijnego, na którym ECL prowadzi sprzedaż za pośrednictwem kilku powiązanych stron. SG PAM odniosła się do bonifikat wymienionych w sprawozdaniach rocznych dwóch spośród powiązanych stron, Electrosteel Trading S.A. i Electrosteel Europe S.A., premii na koniec roku, sprzedaży po „wartości zerowej” oraz innych praktyk rynkowych. SG PAM zwróciło również uwagę na wymienione w rocznych sprawozdaniach finansowych podmiotów ECL potencjalne transakcje między ECL a Electrosteel Algeria SPA, Electrosteel Castings Gulf FZE (ZEA), Electrosteel Bahrain Holding WLL (Bahrajn) i Electrosteel Doha for Trading LLC (Katar), które to transakcje Komisja powinna zbadać pod kątem ewentualnego zaangażowania tych podmiotów w sprzedaż produktu objętego postępowaniem na rynku Unii.
- (52) Komisja uwzględniła te elementy w swojej ocenie, dokonała przeglądu struktury grupy przedsiębiorstw i organizacji powiązanych stron w zakresie, w jakim ich powiązanie było istotne do celów ustalenia nowego marginesu dumpingu w przypadku ECL. W tym celu Komisja wzięła pod uwagę fakt, że produkt objęty przeglądem był sprzedawany na rynku Unii za pośrednictwem powiązanych stron.
- (53) Przedsiębiorstwo SG PAM argumentowało, że ponieważ rynek rudy żelaza był zakłócony w Indiach, a zakłócenia te zostały ustalone w rozporządzeniu pierwotnym nakładającym cło wyrównawcze na producentów eksportujących w Indiach, Komisja powinna dostosować koszty przy konstruowaniu wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antidumpingowego.
- (54) Przemysł Unii przedstawił ten sam argument w pierwotnym dochodzeniu. W tym czasie Komisja uznała, że zakłócenie zostało zbadane i uwzględnione w odrębnym dochodzeniu antysubsydyjnym oraz że nie ma potrzeby dalszego zajmowania się tym zakłóceniem, ponieważ oznaczałoby to podwójne liczenie skutków subsydiów. Komisja podtrzymała swoje stanowisko.

2. PRODUKT OBJĘTY PRZEGLĄDEM, PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty przeglądem

- (55) Produktem objętym niniejszym przeglądem są rury i przewody rurowe z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) („rury i przewody rurowe z żeliwa sferoidalnego”), z wyłączeniem rur z żeliwa ciągliwego bez powłoki wewnętrznej lub zewnętrznej („rury niepowleczone”) („produkt objęty przeglądem”).

2.2. Produkt objęty postępowaniem

- (56) Produktem objętym niniejszym dochodzeniem jest produkt objęty przeglądem pochodzący z Indii obecnie objęty kodami CN ex 7303 00 10 i ex 7303 00 90 (kody TARIC 7303 00 10 10 i 7303 00 90 10). Kody CN i kody TARIC podano jedynie w celach informacyjnych, bez uszczerbku dla późniejszej zmiany klasyfikacji taryfowej.

2.3. Produkt podobny

- (57) W toku pierwotnego dochodzenia wykazano, a w przedmiotowym częściowym przeglądzie okresowym potwierdzono, że takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania mają następujące produkty:
- produkt objęty postępowaniem w przypadku wywozu do Unii,
  - produkt objęty przeglądem wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym Indii, oraz
  - produkt objęty przeglądem wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (58) Produkty te uznano zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antidumpingowego.

3. USTALENIA

- (59) Zgodnie z art. 11 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego Komisja zbadała, czy zmieniły się okoliczności, w oparciu o które ustalono obecny margines dumpingu, i czy zmiany te mają charakter trwały.

3.1. Istotna i trwała zmiana okoliczności

- (60) W toku dochodzenia potwierdzono, że w związku z zatwierdzeniem przez właściwe organy w Indiach programu połączenia SPL z ECL z 31 grudnia 2021 r., SPL oficjalnie połączyło się z ECL. SPL zostało włączone do ECL i tym samym od 1 stycznia 2022 r. oba przedsiębiorstwa działają jako jeden podmiot. W tym dniu przedsiębiorstwo SPL przestało istnieć. Udziały ECL i SPL połączone i przydzielono 20 stycznia 2022 r., a proces przydziału zakończył się w kwietniu 2022 r. Połączenie nastąpiło jednak z mocą wsteczną od 1 października 2020 r., jak wyjaśniono w motywie 48.
- (61) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że zgodnie z art. 11 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego podstawa nałożenia obowiązujących środków zmieniła się i z tego względu przegląd marginesu dumpingu w przypadku wnioskodawcy jest uzasadniony.
- (62) Po ujawnieniu ustaleń ECL argumentowało, że Komisja nie dokonała oceny synergii wynikających z połączenia, a zatem dochodzenie należy zakończyć.
- (63) Komisja nie zgodziła się z tym założeniem, ponieważ – jak wskazano w sekcji 1.7 i ujawniono zainteresowanym stronom – Komisja stwierdziła, że połączenie doprowadziło do synergii, które złagodziły niektóre koszty oddziałujące na działalność i koszty przedsiębiorstwa. Wniosek dotyczący potrzeby częściowego przeglądu okresowego również powtórzono w motywie 113 dokumentu zawierającego ogólne ustalenia z dnia 24 sierpnia 2023 r.
- (64) Po ujawnieniu ustaleń rząd Indii powtórzył argumenty ECL i twierdził, że przegląd okresowy nie jest konieczny. Chociaż rząd Indii zgodził się, że przeprowadzanie częściowego przeglądu okresowego w przypadku połączeń było stałą praktyką Komisji, uznał jednak, że przypadek ECL był inny, ponieważ zarówno ECL, jak i SPL były objęte pierwotnym dochodzeniem, a decyzję o niewykorzystywaniu danych SPL w pierwotnym dochodzeniu antydumpingowym podjęła Komisja. W związku z tym jego zdaniem nie zachodziła konieczność ponownego zbadania tej sprawy. Co więcej, zdaniem rządu Indii to Komisja oficjalnie zwróciła się do ECL o złożenie wniosku o dokonanie przeglądu okresowego.
- (65) W celu ustalenia kosztów podmiotu powstałego w wyniku połączenia Komisja była zobowiązana do wykorzystania, jeżeli dane ECL nie zostały odrzucone, kosztów skonsolidowanych poniesionych przez podmioty powstałe w wyniku połączenia oraz skonsolidowanych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych.
- (66) Komisja uznała również, że to, czy ECL złożyłoby wniosek z własnej inicjatywy, czy też zrobiło to na polecenie Komisji, nie jest istotne, ponieważ Komisja ustaliła na podstawie art. 11 ust. 3, że połączenie stanowiło „trwałą zmianę okoliczności” wymagającą ustalenia nowego marginesu dumpingu (zob. sekcja 3.1). W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (67) Rząd Indii argumentował również, że wniosek o dokonanie przeglądu okresowego został złożony zarówno w odniesieniu do środków wyrównawczych, jak i antydumpingowych, oraz że niesprawiedliwe jest, że Komisja przeprowadziła jedynie przegląd środków antydumpingowych, ponieważ niektóre programy subsydiowania przestały obowiązywać.
- (68) Komisja przypomniała, że ECL złożyło jedynie wniosek o dokonanie przeglądu środków antydumpingowych. Powyższy argument był zatem nieuzasadniony.

3.2. Współpraca i wykorzystanie „dostępnych faktów”

- (69) W pierwotnym dochodzeniu margines dumpingu powodowanego przez ECL (i innych współpracujących producentów eksportujących) ustalono na podstawie masy metalu netto produktu objętego postępowaniem. Oznacza to, że ustalono ją na podstawie masy rury bez okładziny cementowej, a nie na podstawie jej całkowitej masy. W związku z tym w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym ceł antydumpingowych ECL uwzględniło wyłącznie masę metalu netto.

3.2.1. Znaczenie zgłoszonej masy metalu netto w kontekście marginesu dumpingu

- (70) Produktem objętym przeglądem jest stalowa rura z wewnętrzną warstwą cementu, która zapobiega korozji rury. Ponadto po zewnętrznej stronie stalowa rura jest pokryta bardzo cienką kilkumilimetrową warstwą ochronną powszechnie nazywaną „powłoką”. Masę rury z okładziną cementową definiuje się jako masę z okładziną cementową.
- (71) Produkty sprzedawane na indyjskim rynku krajowym mają inną powłokę ⁽¹²⁾ niż produkty wywożone do Unii. Skutkuje to brakiem dopasowania rodzajów produktu do celów obliczenia marginesu dumpingu. Mimo że powłoka nie ma znaczącego wpływu na koszty produkcji ani na cenę, ze względu na brak dopasowania wartość normalną należało skonstruować na podstawie kosztów produkcji. Aby skonstruować wartość normalną, w przypadku każdego rodzaju produktu należało pomnożyć całkowitą masę poszczególnych rur sprzedawanych do Unii przez średni koszt produkcji na kilogram tego rodzaju produktu.
- (72) Całkowita masa rury obejmuje masę metalu, cementu i powłoki. W przypadku większości rodzajów wywożonych do Unii i zgodnie z normami nominalnymi (teoretycznymi) ⁽¹³⁾ średnia masa metalu w rurze wynosi około 85 %, podczas gdy masa cementu stanowi średnio 15 % całkowitej masy rury ⁽¹⁴⁾. Masa powłoki wynosi 0,3–1 % całkowitej masy rury. Koszt metalu stanowi większą część kosztów, a zatem stanowi on element decydujący o cenie sprzedaży gotowej rury.
- (73) Przez średni koszt produkcji mnoży się jedynie metalową część rury. W związku z tym masa metalu i jego udział w masie rury mają bezpośredni wpływ na obliczenie wartości normalnej, a zatem mają bezpośredni wpływ na margines dumpingu. Zaniżanie masy metalu automatycznie skutkuje niższą konstruowaną wartością normalną, a w konsekwencji – niższym marginesem dumpingu ⁽¹⁵⁾. Podobnie zaniżanie masy metalu w przypadku sprzedaży do Unii skutkuje wyższą średnią ceną eksportową ⁽¹⁶⁾. W związku z tym dokładność zgłaszanej masy metalu odgrywa kluczową rolę w określaniu marginesu dumpingu. Innymi słowy, aby możliwe było obliczenie dokładnego marginesu dumpingu, konieczne jest zgłoszenie prawidłowej masy metalu. Czynniki te wpływają ponadto na dokładność zarówno ustalonej wartości normalnej, jak i ustalonej ceny eksportowej.

3.2.2. Masa metalu zgłoszona przez ECL w prowadzonym obecnie dochodzeniu

- (74) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez ECL podczas weryfikacji na miejscu nie prowadzono systematycznego ważenia poszczególnych rur produkowanych przez przedsiębiorstwo. Zamiast tego ważono cały kontener lub samochód ciężarowy całkowicie załadowany rurami na wadze pomostowej przed opuszczeniem siedziby ECL. Ten kontener/samochód ciężarowy zawierał szereg rur o różnych średnicach z okładziną cementową i powłoką oraz mógł zawierać inne produkty, m.in. uszczelki, smary lub osprzęt, a także kawałki drewna lub inne materiały opakowaniowe. Przedsiębiorstwo ECL argumentowało, że zarejestrowana w systemie rachunkowości masa metalu netto wyprodukowanych rur stanowi wartość uzyskaną w wyniku zważenia rur objętych próbą z każdego rodzaju produktu z każdego zamówienia. Według ECL masa metalu rur objętych próbą została następnie zarejestrowana w systemie SAP przedsiębiorstwa i była stale dostosowywana zgodnie z wynikami każdego badania próby. Przedsiębiorstwo ECL argumentowało, że te dane, które zostały przedstawione w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, a następnie wykorzystane do obliczenia dumpingu, odzwierciedlają zatem rzeczywistą masę metalu zawartego w rurach.

⁽¹²⁾ Rodzaj powłoki zależy od działania żrącego gleby. Najpowszechniejsze rodzaje to stop cynku metalicznego lub stop cynku metalicznego i aluminium. Grubość powłoki na indyjskim rynku krajowym wynosiła 130–200 gramów/m², a w przypadku wywozu do Unii – 200–400 gramów/m².

⁽¹³⁾ Masa nominalna to standardowa teoretyczna masa rury obliczona na podstawie jej wymiarów oraz udziału cementu i metalu.

⁽¹⁴⁾ W zależności od średnicy rury udział zawartej w niej stali wynosi 80–90 % całkowitej masy rury, a udział cementu – 10–20 % całkowitej masy rury.

⁽¹⁵⁾ Na przykład, gdy średni koszt oblicza się na podstawie zawartości metalu, różnica 10 % udziału zawartości metalu w sprzedawanej rurze przekłada się na różnicę 12,5 % wartości normalnej.

⁽¹⁶⁾ Przykład: wartość sprzedawanej rury wynosi 100 EUR. Poszczególne średnie ceny eksportowe będą zależeć od zawartości metalu przyjętej jako mianownik. Jeżeli wartość 100 EUR podzielimy przez 50 kg, wówczas uzyskamy 2 EUR/kg. Jeżeli zawartość metalu wynosi 60 kg, średnia cena eksportowa wynosi 1,81 EUR/kg.

- (75) Aby sprawdzić, czy wartość masy metalu netto wprowadzona przez ECL do SAP jest prawidłowa, Komisja zwróciła się do przedsiębiorstwa o dostarczenie dodatkowych informacji na temat (całkowitej) „masy brutto” rur (z uwzględnieniem okładziny cementowej i powłoki) oraz danych dotyczących produkcji i sprzedaży wyrażonych w metrach.
- (76) Masa brutto, zwana masą „Kanta” w sprzedaży krajowej, to masa rur wraz z okładziną cementową i powłoką. Przedsiębiorstwo prowadziło ewidencję masy brutto załadowanego samochodu ciężarowego lub kontenera na wadze pomostowej, wraz z opakowaniem. Komisja zwróciła się o te dodatkowe informacje, aby sprawdzić poprawność masy metalu netto zgłoszonej przez przedsiębiorstwo.
- (77) W wyniku porównania z dodatkowymi informacjami przedłożonymi przez ECL Komisja stwierdziła rozbieżności między masą brutto produktu objętego dochodzeniem sprzedawanego na rynku eksportowym a masą brutto produktu objętego dochodzeniem sprzedawanego na rynku krajowym. Różnica dotyczyła w szczególności masy okładziny cementowej w produktach sprzedawanych na rynku krajowym w porównaniu z masą okładziny cementowej w produktach sprzedawanych na rynku Unii.
- (78) Korzystając z informacji dostarczonych przez ECL opierających się na długości rur (w metrach), Komisja – wobec braku ⁽¹⁷⁾ danych dotyczących masy okładziny cementowej na rynku krajowym, dokonała porównania średniej masy Kanta na metr rur sprzedawanych na rynku krajowym z masą okładziny cementowej rur sprzedawanych na wywóz. Komisja stwierdziła, że zgłoszona masa brutto rur na metr była średnio o ponad [5–15] % wyższa w przypadku sprzedaży eksportowej w porównaniu ze sprzedażą krajową ⁽¹⁸⁾. Ponieważ zgłoszone dane dotyczące rynku krajowego obejmowały opakowania, podczas gdy opakowania nie zostały uwzględnione w zgłoszonej masie produktów sprzedawanych do Unii, Komisja stwierdziła, że rzeczywista różnica byłaby jeszcze wyższa.
- (79) Aby zachować jak największą dokładność, Komisja ograniczyła porównanie do niemal identycznych rodzajów produktu sprzedawanych zarówno na indyjskim rynku krajowym, jak i na rynku Unii. Porównując niemal identyczne rodzaje produktu ⁽¹⁹⁾ (różniące się tylko powłoką zewnętrzną), Komisja zauważyła, że zgłoszona masa metalu netto była identyczna, natomiast masa okładziny cementowej była zawsze znacznie wyższa w przypadku sprzedaży eksportowej. Komisja ustaliła, że całkowita masa rury (brutto) w przypadku wywozu była średnio o [5–15] % wyższa. W przypadku niektórych rodzajów produktu różnica wynosiła nawet [5–15] %. Oznaczało to, że masa rury na metr była średnio o [10–20] % wyższa w przypadku sprzedaży na wywóz w porównaniu z niemal identycznymi rurami sprzedawanymi na rynku krajowym. Komisja zauważyła również, że rozbieżności te zawsze były jednokierunkowe i wynikały z niedoszacowania masy wywożonego produktu. Takie niedoszacowanie, jak wyjaśniono w motywie 72, skutkowało obniżeniem marginesu dumpingu ze strony ECL.
- (80) W związku z powyższym Komisja uznała, że rozbieżności te świadczą o zgłaszaniu błędnych informacji dotyczących masy sprzedawanych produktów. Jak zauważono powyżej w motywie 40, zgłaszanie prawidłowych informacji dotyczących masy jest konieczne do określenia dokładnego marginesu dumpingu. W szczególności zgłaszanie błędnych informacji dotyczących masy może prowadzić do zmniejszenia rzeczywistego marginesu dumpingu. W tym kontekście 29 czerwca 2023 r. Komisja zwróciła się do ECL o wyjaśnienie tych rozbieżności.
- (81) ECL odpowiedziało, że na porównanie sprzedaży eksportowej i krajowej miały wpływ różnice w asortymencie produktów na obu rynkach oraz że różnice stwierdzone w przypadku rur o średnicy do 300 mm wynikały z różnych norm dotyczących grubości okładziny cementowej mających zastosowanie na rynku Unii i na indyjskim rynku krajowym. Ponadto zdaniem wnioskodawcy niektóre różnice wynikały z różnych rodzajów powłok stosowanych na rynku krajowym i na rynku eksportowym oraz z różnic w opakowaniach przeznaczonych do transportu.
- (82) Komisja uznała, że chociaż na pewne różnice rzeczywiście może mieć wpływ inny asortyment produktów, powody wskazane przez ECL nie były wystarczające do uzasadnienia zakresu różnic stwierdzonych przy porównywaniu niemal identycznych rodzajów produktu ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁷⁾ Masa okładziny cementowej w sprzedaży krajowej została podana przez ECL po przeprowadzeniu przez Komisję analiz różnicy w masie.

⁽¹⁸⁾ Procentowa różnica jest wyrażona w stosunku do masy metalu netto.

⁽¹⁹⁾ Stosując określenie „niemal identyczne rodzaje produktów”, Komisja ma na myśli rurę o tej samej średnicy zewnętrznej/wewnętrznej wytwarzaną zgodnie z tą samą normą. Jedyną różnicą dotyczyła powłoki.

⁽²⁰⁾ Z wyjątkiem powłoki rury były identyczne.

- (83) Co więcej, podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu Komisja ustaliła, że w przypadku rur o tej samej średnicy grubość okładziny cementowej w sprzedaży na rynku krajowym i na rynku eksportowym była identyczna. W ramach własnego systemu kodów produktów ECL zastosowano ponadto identyczne kody w odniesieniu do produktów przeznaczonych na rynek krajowy i produktów przeznaczonych na rynek Unii. Stosowano ponadto te same linie produkcyjne i tę samą metodę produkcji. Gdyby rury przeznaczone na wywóz miały inną grubość cementu, dla tych produktów stosowano by inny kod produktu, co nie miało miejsca.
- (84) Co więcej, argument ECL, zgodnie z którym obowiązują różne normy dotyczące grubości cementu na rynku indyjskim i na rynku Unii, dotyczy wyłącznie rur o średnicy 300 mm. Komisja stwierdziła jednak rozbieżności również w przypadku rur o średnicy przekraczającej 300 mm, w przypadku których wymogi dotyczące grubości okładziny cementowej określone w normach w odniesieniu do obu rynków są identyczne. Komisja obliczyła, że biorąc pod uwagę masę metalu netto podaną przez ECL, wartość dotycząca okładziny cementowej w niektórych rodzajach produktu musiałaby być dwukrotnie wyższa w przypadku rynku eksportowego w porównaniu z rynkiem krajowym.
- (85) Jak potwierdziło przedsiębiorstwo ECL w swoim oświadczeniu, (różny) rodzaj powłoki przeznaczonej na rynek eksportowy miał minimalny wpływ na całkowitą masę rur, gdyż masa powłoki stanowiła jedynie około [0–3 %] całkowitej masy. W związku z tym różnica dotycząca powłoki nie mogła być przyczyną różnicy masy rzędu niemal [10–20 %]. W odniesieniu do opakowań transportowych Komisja otrzymała na miejscu informacje potwierdzające, że masa brutto zgłoszona w odniesieniu do sprzedaży krajowej obejmuje opakowania i inne produkty (smary i uszczelki). Podczas weryfikacji na miejscu w fabryce ustalono jednak, że nawet gdyby wykluczono masę opakowania i innych produktów, to udział opakowań stosowanych w sprzedaży krajowej i w wywozie w masie całkowitej wynosił około [0–3 %], a zatem był nieznaczący w porównaniu z całkowitą masą rur.
- (86) Komisja stwierdziła zatem, że różnice stwierdzone w przypadku rur o średnicy do 300 mm jedynie częściowo ⁽²¹⁾ mogły być uzasadnione różnicą spowodowaną różnymi normami dotyczącymi grubości okładziny cementowej mającymi zastosowanie na rynku Unii i na rynku indyjskim. W przypadku rur, których średnica przekracza 300 mm, różnicy tej nie można uzasadnić inną normą dotyczącą okładziny cementowej, innym rodzajem powłok ani różnicą w opakowaniu transportowym.
- (87) Z informacji zawartych w aktach sprawy, które były sprzeczne z każdym elementem przedstawionego przez wnioskodawcę wyjaśnienia dotyczącego różnic w masie, wynikało, że jedynym wyjaśnieniem było to, że wnioskodawca zgłosił w swoim systemie rachunkowości błędną masę lub długość produktu objętego postępowaniem, co spowodowało zmniejszenie marginesu dumpingu. W ten sposób wnioskodawca przedstawił błędne lub mylące informacje w rozumieniu art. 18 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, co znacznie utrudniło dochodzenie.

3.3. Uwagi rządu Indii na temat wykorzystania dostępnych faktów

- (88) Rząd Indii stwierdził, że dochodzenie wszczęto z inicjatywy Komisji i że jego zdaniem nie jest ono konieczne. Rząd Indii stwierdził, że ze względu na brak różnic, jeżeli chodzi o masę metalu netto zgłoszoną na rynku krajowym i unijnym, należy zaakceptować dane ECL. Zauważył on, że ECL do celów sprawozdawczości zastosowało tę samą metodykę, którą zastosowano w pierwotnej sprawie (na podstawie masy metalu netto), oraz że ta (identyczna) metodyka została zaakceptowana przez Komisję we wszystkich poprzednich dochodzeniach. W opinii rządu Indii, ponieważ metodyka nie została zmieniona, a przedsiębiorstwo nie zmieniło sposobu przekazywania danych, danych/informacji dostarczonych przez ECL nie można było pominąć.
- (89) Rząd Indii skomentował również ustalenia dotyczące rozbieżności stwierdzonych przez Komisję w piśmie na podstawie art. 18 między masą metalu netto, masą okładziny cementowej i „masą Kanta”. W tym kontekście rząd Indii stwierdził, że cel i podstawa wszystkich trzech mas były różne i w związku z tym wartości te nie mogły zostać wykorzystane do żadnej analizy porównawczej.
- (90) Rząd Indii stwierdził w szczególności, że przemysł wykorzystywał masę metalu netto do wszystkich celów w zakresie ewidencji wewnętrznej i ustawowej. Do tej pory ani producent produktu objętego postępowaniem, ani Komisja nie uznawały okładziny cementowej za podstawowe kryterium do żadnego celu, w tym w kontekście numerów kontrolnych produktu („PCN”) ⁽²²⁾. Zdaniem rządu Indii takie podejście było zgodne również z tym, że nawet przedsiębiorstwo SG PAM nigdy nie uwzględniało zawartości cementu jako istotnego kryterium przy wskazywaniu właściwości produktu, a Komisja także zaakceptowała PCN bez uwzględnienia zawartości cementu jako odrębnego

⁽²¹⁾ Maksymalnie [0–10] punktów procentowych w przypadku niektórych rodzajów produktów.

⁽²²⁾ Kody alfanumeryczne przypisane na początku dochodzenia każdemu rodzajowi produktu objętego postępowaniem.

kryterium we wszystkich prowadzonych dotychczas dochodzeniach. Rząd Indii twierdził, że odstępstwo od ustalonej metodyki w ramach częściowego przeglądu okresowego nie wydaje się pożądane ani uzasadnione. W związku z tym wniosek Komisji dotyczący wykorzystania dostępnych faktów opartych na różnicy w masie cementu byłby nie tylko rygorystyczny, ale również nieuzasadniony w odniesieniu do przedsiębiorstwa ECL, które przez lata w pełni współpracowało we wszystkich dochodzeniach.

- (91) Rząd Indii dodał również, że masa Kanta obejmowała nie tylko masę rury niepowleczonej (masa metalu netto), ale również masę cementu, powłoki wewnętrznej i zewnętrznej, materiału opakowaniowego i innych przedmiotów, takich jak podkładki, smary itp. Ponieważ masa Kanta obejmowała masę elementów innych niż produkt objęty postępowaniem, różniła się ona w przypadku poszczególnych przesyłek i w związku z tym nie powinna być wykorzystywana do żadnych obliczeń ani analiz.
- (92) Po pierwsze, Komisja zauważyła, że jak wyjaśniono w motywie 8, dochodzenie wszczęto na wniosek wnioskodawców. Chociaż wniosek ten mógł być oparty na nieformalnych rozmowach z Komisją na temat skutków koncentracji z SPL, nie zmienia to faktu, że to wnioskodawca postanowił złożyć wniosek o przegląd.
- (93) Komisja przyjęła ponadto do wiadomości wyjaśnienia dotyczące różnych jednostek miar stosowanych w branży. Komisja potwierdziła, że zgodnie z jej żądaniem przedstawionym w toku obecnego dochodzenia oraz zgodnie z metodą zastosowaną w poprzednich dochodzeniach przedsiębiorstwo ECL zgłosiło dane oparte na masie metalu netto. W celu weryfikacji dokładności danych przedstawionych w oparciu o masę metalu netto oraz wobec braku informacji dotyczących masy metalu w poszczególnych rurach, w trakcie procesu weryfikacji Komisja skoncentrowała się jednak na ustaleniu dokładności informacji dostarczonych przez ECL i porównała informacje z zastosowaniem różnych jednostek miar, w tym masy brutto i metrów. Komisja przeanalizowała również przekazane dane dotyczące rynku krajowego i eksportowego. Podczas kontroli krzyżowej dotyczącej dokładności informacji Komisja stwierdziła rozbieżności wskazujące na nieścisłość danych przedłożonych na podstawie masy metalu netto. Zamiarem Komisji było zatem sprawdzenie, czy ECL prawidłowo zgłosiło dane, a nie zastosowanie innej metodyki niż metodyka użyta w pierwotnym dochodzeniu antydumpingowym.
- (94) Rząd Indii uznał również, że ponieważ produkty sprzedawane na rynku krajowym nie były takie same jak produkty sprzedawane na rynku Unii, stałą praktyką Komisji w takich przypadkach było konstruowanie wartości normalnej w oparciu o koszty produkcji. W związku z tym rząd Indii stwierdził, że różnice między masą produktów sprzedawanych na rynku krajowym i na rynku UE nie miały żadnego wpływu na obecne dochodzenie.
- (95) Podsumowując, rząd Indii uznał, że wniosek dotyczący wykorzystania „dostępnych faktów” jest nieuzasadniony, a Komisja powinna przyjąć informacje dostarczone przez współpracującego eksportera i dokonać odpowiednich ustaleń.
- (96) Komisja potwierdziła, że zgodnie z pierwotną metodą, ponieważ na rynku unijnym i eksportowym nie sprzedano bezpośrednio porównywalnych produktów, zamierzała skonstruować wartość normalną na podstawie kosztów produkcji. Jak wyjaśniono w motywie 72, dokładność zgłaszanej masy metalu odgrywa kluczową rolę w określaniu marginesu dumpingu. W związku z tym Komisja stwierdziła, że do skonstruowania wartości normalnej potrzebne były również dokładne dane dotyczące masy. W przypadku uznania danych za niewiarygodne nie można było zatem wykorzystać ich do określenia wartości normalnej.

3.4. Uwagi ECL na temat wykorzystania dostępnych faktów

- (97) W odpowiedzi na pismo na podstawie art. 18 przedsiębiorstwo ECL uznało, że wykorzystanie dostępnych faktów było nieuzasadnione i pozbawione podstawy faktycznej, ponieważ w ten sposób oparto się na porównaniu masy nieporównywalnych produktów i nie uwzględniono kilku zmiennych. Przedsiębiorstwo uznało również, że obliczenia dokonane przez Komisję w piśmie na podstawie art. 18 były nieprawidłowe.

3.4.1.1. Dane dotyczące masy opierały się na dokumentacji ECL i zbadanych sprawozdaniach finansowych

- (98) Przedsiębiorstwo ECL twierdziło, że zgłoszona masa metalu była prawidłowa oraz że ECL nie dostarczyło żadnych błędnych ani mylących danych, w tym w odniesieniu do masy metalu. Według przedsiębiorstwa wszystkie wartości masy zgłoszone przez ECL w trakcie dochodzenia opierały się na stosowanym przez nie systemie SAP lub zostały wskazane na fakturach wystawionych klientom w Unii oraz na dokumentacji wywozowej.
- (99) Jeżeli chodzi o masę metalu, przedsiębiorstwo ECL argumentowało, że dane opierały się na systemie SAP ECL, a Komisja sprawdziła ich dokładność w toku weryfikacji na miejscu. Dane te opierały się na produkcji i zużyciu metalu i były zgodne ze sprawozdaniem rocznym ECL i ilością zapasów metalu zarejestrowaną w SAP, przy czym wszystkie te dane zostały zweryfikowane przez Komisję. Przedsiębiorstwo stwierdziło ponadto, że masa metalu została również wymieniona w załącznikach do wykazu opakowań stosowanych w wywozie (wraz z masą netto i brutto) oraz że te wartości masy odpowiadają wartościom zgłoszonym przez ECL w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (100) ECL argumentowało również, że dane SAP były co kwartał kontrolowane przez kontrolerów zewnętrznych i, jak zweryfikowała Komisja, były zgodne z rocznymi sprawozdaniami finansowymi przedsiębiorstwa. Faktury i dokumentacja wywozowa wydane w przeszłości (w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym) klientom powiązanym i niepowiązanym stanowiły podstawę zgłoszeń celnych, transportu towarów i innych wymogów w zakresie zgodności regulacyjnej i zostały automatycznie wygenerowane przez SAP na podstawie rzeczywistych danych z pomiarów z wykorzystaniem wag pomostowych wprowadzanych do systemu w fabryce przez dziesiątki pracowników ECL. W związku z tym w opinii ECL nie można kwestionować autentyczności i prawidłowości SAP i faktur.
- (101) Przedsiębiorstwo ECL stwierdziło również, że różne wartości masy zarejestrowane i zgłoszone Komisji odpowiadają danym dotyczącym wywozu do państw trzecich. Twierdziło ono, że masa metalu netto i masa okładziny cementowej zawartych w różnych rodzajach produktu wywożonego do państw trzecich były porównywalne z wartościami dotyczącymi tych samych rodzajów produktu w wywozie do Unii.
- (102) Przedsiębiorstwo ECL twierdziło ponadto, że zostało poddane audytowi i kontroli przez organy ds. standardów międzynarodowych, które sprawdziły rzetelność prowadzonej przez nie dokumentacji. ECL przedłożyło w szczególności sprawozdanie z kontroli sporządzone przez niezależną agencję kontroli na zlecenie klienta ECL z państwa trzeciego. W sprawozdaniu wskazano średnią masę rur i – w opinii ECL – wykazano, że masa na metr w przypadku rodzajów produktu sprzedawanych na rynku Unii była podobna lub zbliżona do masy okładziny cementowej zgłoszonej przez ECL, a także wskazano, że grubość okładziny cementowej była zróżnicowana.
- (103) ECL przypomniało, że kontrolowało masę metalu i koncentrowało się na niej, ponieważ metal był głównym czynnikiem kosztotwórczym, oraz że wartość ta była stale monitorowana w trakcie procesu produkcji, podczas gdy okładzina cementowa odpowiadała jedynie za około [0–3 %] całkowitych kosztów. Sprawdzono masę Kanta i masę okładziny cementowej, które były istotne głównie do celów obliczania kosztów transportu.
- (104) W związku z tym ECL argumentowało, że w zależności od praktyki przedsiębiorstwa masa rur może być wyrażona na podstawie masy metalu netto lub masy okładziny cementowej, o czym świadczyły również uwagi przedstawione przez SG PAM. Na podstawie tych wartości ustalono nominalną masę metalu i okładziny cementowej zgodnie z odpowiednimi normami. Producent dążył do osiągnięcia masy nominalnej, ale zdaniem ECL nie stanowiła ona niezmiennej normy. W związku z tym według ECL dopuszczane były i często występowały wyższe wartości i współczynniki cementu.
- (105) Komisja przyjęła do wiadomości różne wyjaśnienia przedstawione przez wnioskodawcę w odniesieniu do różnej masy oraz fakt, że przekazane przez niego dane opierały się na jego systemie SAP oraz że przedsiębiorstwo to podlegało audytowi przeprowadzanemu przez kontrolerów zewnętrznych w celu zatwierdzenia jego sprawozdań finansowych oraz zostało poddane kontroli pod kątem zgodności jego produktów z różnymi normami międzynarodowymi. Komisja zgodziła się również, że może zweryfikować i powiązać całkowitą konsumpcję netto metalu zgłoszonego przez ECL w ODP z systemem SAP oraz z rocznymi sprawozdaniami finansowymi.
- (106) Parametry takie jak masa metalu, zawartość cementu lub długość poszczególnych rur dla różnych produktów i rynków oraz ich rozkład między produkty stanowiły jednak zmienne wprowadzone do systemu przez przedsiębiorstwo.
- (107) Po pierwsze, na podstawie informacji dostarczonych przez ECL Komisja zauważyła, że masa poszczególnych rur, wbrew temu co twierdziło ECL, nie była systematycznie rejestrowana.

- (108) Komisja zauważyła, że zgłoszona masa metalu netto w odniesieniu do tych samych rodzajów produktu była zasadniczo zbliżona do masy nominalnej, co zdaniem Komisji nie potwierdza argumentu ECL, że wartość ta była korygowana w oparciu o rzeczywistą masę. Ustalono również, że podobne wartości masy metalu netto zgłaszano w odniesieniu do różnych zamówień. Zastosowanie rzeczywistej masy metalu netto w przypadku każdego zamówienia powinno było skutkować odmienną masą metalu netto na zamówienie, co nie miało miejsca.
- (109) Fakt, że w rzeczywistości masa metalu netto nie zawsze była równa masie nominalnej, potwierdziły sprawozdania z kontroli niezależnej agencji kontroli, które ECL przedstawiło w celu wykazania rozbieżności dotyczących grubości okładziny cementowej. W tym samym dokumencie wyraźnie pokazano, że w przypadku badanych rur masa metalu netto przekraczała masę nominalną o ponad [0–10 %]. W opinii Komisji świadczy to również o tym, że istnieje małe prawdopodobieństwo, iż zgłoszona przez ECL masa metalu netto odzwierciedlała rzeczywistość.
- (110) Po drugie, przedsiębiorstwo wprowadziło do SAP inne parametry, takie jak na przykład PCN Komisji, aby można było sporządzać sprawozdania w dowolnym momencie, a nawet poza okresem objętym dochodzeniem.
- (111) W związku z tym Komisja zauważyła, że chociaż całkowite zużycie metalu odpowiada rocznym sprawozdaniom finansowym, niektóre kluczowe parametry poszczególnych transakcji dotyczących produkcji i sprzedaży, takie jak masa na metr, opierały się wyłącznie na danych wprowadzonych do SAP przez ECL oraz że nie można było zweryfikować ani poddać kontroli krzyżowej poprawności tych informacji na poziomie poszczególnych transakcji przez odniesienie do dokumentów potwierdzających oraz innych dowodów wewnętrznych lub zewnętrznych. Okoliczności te potwierdziły ustalenia, zgodnie z którymi dane przekazane na poziomie poszczególnych transakcji nie były prawidłowe. W związku z tym Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem, że sam fakt, iż ogólne dane były zgodne z systemem SAP, stanowił decydujący dowód potwierdzający, że dane na poziomie poszczególnych transakcji były automatycznie prawidłowe.
- (112) Komisja zauważyła również, że według ECL dane dotyczące masy metalu netto pojawiały się jedynie w dokumentach dotyczących opakowań na potrzeby wywozu, podczas gdy miały nie istnieć żadne wykazy opakowań na rynek krajowy. W związku z tym nie było możliwości zweryfikowania danych po obu stronach. Ponadto, jak zauważyła Komisja, przewoźnik (ani klient) nie mógł zweryfikować informacji dotyczących masy metalu netto w dokumentacji wywozowej, ponieważ transportowana rura zawierała okładzinę cementową i powłokę, natomiast transport był określany na podstawie wagi całkowitej (brutto). Jednocześnie w zamówieniach i na fakturach dla klienta widniały metry. Osoba trzecia nie mogła zatem zweryfikować informacji o masie metalu netto. W związku z tym Komisja uznała, że podanie masy metalu netto na dokumentach przewozowych nie stanowi dodatkowego dowodu potwierdzającego prawidłowość tych informacji.
- (113) Zgodnie z metodyką pierwotnego dochodzenia antydumpingowego ECL początkowo zgłaszało masę metalu netto w odniesieniu do każdej swojej transakcji sprzedaży na rynkach krajowym i unijnym. Inaczej niż w przypadku faktur na rynek unijny, na fakturach sprzedaży krajowej nie podawano masy metalu netto. Komisja nie mogła również zweryfikować prawidłowości masy metalu netto, ponieważ nie podawano jej na przykład w krajowych dokumentach przewozowych ani wykazach opakowań.
- (114) Rozbieżność tę wykryto po raz pierwszy dopiero po otrzymaniu przez Komisję informacji umożliwiających porównanie masy Kanta na rynku krajowym z masą okładziny cementowej na rynku unijnym.
- (115) Komisja odnotowała również, że ECL (jak również inni producenci) zasadniczo ściśle monitorują zużycie masy metalu. Komisja wzięła również pod uwagę wyjaśnienia dotyczące masy metalu netto i masy nominalnej, a także fakt, że nie była to rygorystyczna norma oraz że dopuszczane były i często występowały wyższe wartości i współczynniki cementu. Zdaniem Komisji wyjaśnienia te nie pozwoliły jednak na stwierdzenie, że ECL prawidłowo zgłosiło masę metalu netto. W szczególności zdaniem Komisji przedstawione przez ECL wyjaśnienia nie dotyczyły powodów, dla których produkty były konsekwentnie zgłaszane jako cięższe po stronie sprzedaży eksportowej w porównaniu z niemal identycznymi produktami sprzedawanymi na rynku krajowym, a z pewnością nie w przypadku produktów, w odniesieniu do których stosowano tę samą normę dotyczącą grubości okładziny cementowej.

3.4.1.2. Domniemane rozbieżności stwierdzone w piśmie na podstawie art. 18

- (116) ECL twierdziło również, że obliczenia zawarte w piśmie na podstawie art. 18 nie były prawidłowe, ponieważ w obliczeniach różnicy wynoszącej [5–15 %] nie uwzględniono asortymentu produktów i rozbieżnych norm dotyczących rur mających zastosowanie w Unii i na rynkach krajowych. Porównanie byłoby prawidłowe jedynie w przypadku sprzedaży identycznych produktów w takich samych proporcjach na obu rynkach. Zdaniem ECL różnica ta wynika głównie z różnicy między indyjskimi i unijnymi normami dotyczącymi grubości okładziny cementowej. Różnice te nie mogły stanowić podstawy do założenia, że dane ECL były błędne lub mylące.
- (117) Jak Komisja zauważyła już w sekcji 3.2.2, wzięła pod uwagę fakt, że porównanie, którego dokonała na podstawie całkowitego wywozu i całkowitej sprzedaży krajowej, opierało się istotnie na innym asortymencie produktów, co mogło mieć wpływ na wynik. Komisja dokonała jednak tego porównania, aby wykazać istnienie systematycznej różnicy w masie na metr produktów sprzedawanych na rynku eksportowym w porównaniu z rynkiem krajowym, a następnie zawężyła je do porównania niemal identycznych rodzajów produktu (co potwierdziło, że różnica istniała również w przypadku niemal identycznych rodzajów produktu). Komisja zauważyła jednocześnie, że oprócz ogólnego twierdzenia, że cieńsze rury sprzedawane głównie na rynku eksportowym miały zawierać większą ilość cementu, ECL nie przedstawiło dalszych dowodów wyjaśniających, dlaczego rodzaje rur sprzedawanych na rynku eksportowym były stale cięższe niż rodzaje rur sprzedawanych na rynku krajowym. Wyjaśnienia dotyczące różnicy w normach dla okładziny cementowej różnych produktów miały zastosowanie wyłącznie do rur o małej średnicy (poniżej 300 mm), w związku z czym nie były one ważne w odniesieniu do wszystkich pozostałych rodzajów produktu, które Komisja porównała i w których normy pod względem CML były identyczne.
- (118) Ponadto zdaniem ECL wniosek Komisji, że okładzina cementowa była identyczna w przypadku niemal identycznych produktów sprzedawanych na rynkach unijnym i krajowym, był nieprawidłowy i należy wziąć pod uwagę różnice w grubości okładziny cementowej. ECL obliczyło, że różnica masy w przypadku niemal identycznych produktów wynosiła [0–5 %], a nie [5–15 %], jak obliczyła Komisja. Przedsiębiorstwo powtórzyło, że grubość okładziny cementowej była podobna jedynie w przypadku średnic powyżej 300 mm, ale nie miało to zastosowania do rur o średnicy wynoszącej 80–300 mm. W szczególności w przypadku rur o średnicy 80–300 mm – zgodnie z normą EN 545:2006, która była normą klasy K dla rur wywożonych do Unii – grubość nominalna okładziny cementowej musiała wynosić 4 mm. Z kolei zgodnie z normą IS 8329, która była normą dla rur klasy K dla rynku indyjskiego, grubość nominalna wspólnego uzbrojenia wynosiła 3 mm. ECL stwierdziło zatem, że obliczenia Komisji należało skorygować o różnicę w okładzinie cementowej występującą między rynkiem krajowym a eksportowym, a w przypadku średnic 80–300 mm różnica ta wynosiła [25–35 %].
- (119) ECL nie zgodziło się również, że jego wewnętrzne kody produktów odzwierciedlają specyfikacje produktu. Przedsiębiorstwo argumentowało, że wewnętrzne kody produktów ECL obejmują średnicę i klasę rury oraz elementy, które dotyczą masy metalu, a nie wiele wariantów, w tym normy, powłokę cynkową, okładzinę cementową, barwę itp. Warianty te wymieniono w zamówieniu SAP, podobnie jak w dokumencie przedstawiającym „uwolnienie obciążenia produkcyjnego”, które stanowiło podstawę produkcji i sprzedaży w przypadku wskazania odpowiedniej normy ⁽²³⁾. ECL nie mogło zatem sprzedawać na rynku unijnym rur klasy K w oparciu o normy indyjskie. Ponadto normę tę wymieniono w załącznikach do przedłożonych Komisji faktur sprzedaży do Unii. W związku z tym założenie/rozumienie Komisji nie mogło być zgodne ze stanem faktycznym.
- (120) ECL twierdziło również, że Komisja powinna była wziąć pod uwagę fakt, że powłoka cynkowa była cięższa po stronie wywozu oraz że mogą występować różnice między kalibracją wagi pomostowej wykorzystywanej w przypadku samochodów ciężarowych do celów wywozu a wagami pomostowymi wykorzystywanymi w sprzedaży krajowej.
- (121) Zdaniem ECL porównywalne typy produktu określone w piśmie na podstawie art. 18 stanowiły jedynie [0–5 %] wywozu w ODP, w związku z czym Komisja nie mogła opierać się na takim porównaniu. Komisja nie mogła zatem odrzucić wszystkich informacji, w szczególności gdy strona przedstawiła informacje w odpowiednim czasie, kiedy istniała możliwość zweryfikowania tych informacji oraz gdy strona działała w miarę swoich możliwości. Zdaniem ECL nieprecyzyjne i w sposób oczywisty nieprawidłowe obliczenie masy nie stanowiło obiektywnej podstawy do wykorzystania dostępnych faktów w odniesieniu do zgłoszonej masy metalu i nie sprawiło, że wszystkie dane ECL dotyczące masy metalu stały się nieużyteczne lub niewiarygodne.

⁽²³⁾ Według ECL dokument przedstawiający uwolnienie obciążenia produkcyjnego jest dokumentem określającym wielkość produkcji i szczegóły, na podstawie których odbywa się produkcja.

- (122) Komisja dokonała nowej analizy nowo przekazanych informacji oraz argumentów przedstawionych przez ECL.
- (123) Ponownie obliczyła różnicę masy brutto zgłoszonej w odniesieniu do rynków krajowego i eksportowego na podstawie średniej ważonej zgodnie z sugestią ECL. Różnica masy brutto między rynkiem krajowym i eksportowym pozostała nadal znacząca ([5–15 %]). Ponadto w przypadku niektórych rodzajów produktu utrzymywała się ona na poziomie sięgającym [10–20 %]. Wnioskodawca nie potrafił wyjaśnić tej różnicy.
- (124) Co więcej, jak wspomniano w motywie 82, fakt, że istniały pewne rodzaje produktu, które należało produkować z cieńszą okładziną cementową, był zdaniem Komisji sprzeczny z informacjami otrzymanymi podczas weryfikacji na miejscu. Ponadto w katalogu ECL na rynek krajowy pokazano, że grubość rur o średnicy mniejszej niż 300 wynosi 3,5 mm. W związku z tym zgodnie z katalogiem ECL produkowało rury o takiej średnicy o grubości 3,5 mm, a nie 3 mm, jak twierdziło. Biorąc pod uwagę dopuszczalną tolerancję grubości na obu rynkach, rury o grubości od 3,5 mm do 4 mm spełniałyby normy obowiązujące na obu rynkach.
- (125) Komisja dokonała jednak nowego porównania, dodając domniemaną różnicę w okładzinie cementowej, jak również różnicę w powłoce cynkowej zgodnie z informacjami przekazanymi przez ECL. Nawet po uwzględnieniu tych różnic różnica masy brutto między rynkiem krajowym i eksportowym pozostała nadal znacząca, tj. wynosiła średnio [0–10 %], przy czym w przypadku niektórych rodzajów produktu różnice sięgały [5–20 %]. Jeśli chodzi o okładzinę cementową, analiza wykazała, że w przypadku niektórych rodzajów produktu – przy założeniu ich poprawnego zgłoszenia – okładzina cementowa rur sprzedawanych na wywóz zawierałaby średnio o [30–75 %] więcej cementu, przy czym różnice w przypadku niektórych rodzajów produktu sięgałyby [20–100 %].
- (126) Komisja wyjaśniła ponadto, że niemal identyczne produkty (w tym te, które Komisja dostosowała ze względu na domniemaną grubszą powłokę) stanowiły [10–30 %] sprzedaży do Unii, a nie [0–3 %], jak twierdziło ECL.
- (127) Jak jednak wyjaśniono w motywie 125 powyżej, wszystkie produkty wywożone do Unii zgłaszano zwykle jako cięższe. W przypadku produktów, które nie były sprzedawane na rynku krajowym, Komisja porównała rodzaje produktu sprzedawane na rynku eksportowym z masą nominalną (teoretyczną). Również w przypadku tych rodzajów różnica masy była zbliżona do niemal identycznej. Wynik obliczeń dla produktów, które nie były sprzedawane na rynku krajowym, był zgodny z porównaniem dokonany w odniesieniu do produktów sprzedawanych na rynku krajowym i wykazał niewyjaśnioną różnicę masy, której efektem w przypadku prawidłowego zgłoszenia byłaby rura o znacznie grubszej okładzinie cementowej po stronie wywozu (średnio [30–75 %] więcej cementu przy różnicach sięgających [100–150 %]).

3.4.1.3. Różnice między grubością nominalną a rzeczywistą na potrzeby wywozu i rynku krajowego

- (128) ECL skomentowało również obliczenia Komisji dotyczące grubości nominalnej okładziny cementowej i jej masy. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że obliczenia nominalnej okładziny cementowej oraz masy w piśmie na podstawie art. 18 nie są prawidłowe w przypadku kilku średnic oraz ze względu na zawartość wilgoci, którą należało uwzględnić. W okładzinie cementowej utrzymywała się zawartość wilgoci i dlatego dodano ją do masy. Przy uwzględnieniu zawartości wilgoci różnica między masą nominalną okładziny cementowej a masą zgłoszoną przez ECL miała być znacznie niższa.
- (129) Ponadto ECL argumentowało, że okładzina cementowa w przypadku rur wywożonych do Unii była na ogół grubsza niż nominalna okładzina cementowa i grubsza w przypadku rur przeznaczonych do wywozu do innych państw trzecich, aby uniknąć odrzucenia. Zdaniem przedsiębiorstwa fakt ten wykazano również w sprawozdaniach z kontroli sporządzonych przez niezależną agencję kontroli. Dodatkowo ECL przedłożyło jako dowód pismo od eksperta z przedsiębiorstwa powiązanego z ECL – będącego również przedstawicielem w organach ustanawiających normy – w którym potwierdził on, że okładzina cementowa byłaby grubsza na rynku eksportowym.
- (130) Komisja zwróciła uwagę na fakt, że w sprzedawanych rurach może pozostawać wilgoć. Fakt ten byłby jednak ważny tylko w przypadku przesyłek, które opuszczają fabrykę w krótkim czasie po wyprodukowaniu rur. Komisja zauważyła, że zawartość wilgoci rzeczywiście zmniejszała się wraz z upływem czasu, ale po trzech dniach poziom wilgoci byłby stabilny. Ponadto ECL nie przedstawiło dowodów ani nie określiło ilościowo, w jaki sposób zawartość wilgoci wpłynęła na masę okładziny cementowej i całkowitą masę rury. Zdaniem Komisji wnioski te były teoretyczne, ponieważ ECL nie było w stanie ustalić, ile dokładnie czasu upłynęło od chwili produkcji do wywozu produktów.

- (131) Komisja zauważyła również w tym względzie, że przy porównaniu nominalnej (teoretycznej) masy okładziny cementowej ze zgłoszoną masą okładziny cementowej w przypadku rynku krajowego średnia ważona rozbieżność była minimalna i wynosiła około [0–3 %]. W przypadku rynku eksportowego rozbieżność była znacznie większa. Średnia rozbieżność wynosiła [0–10 %], a w niektórych przypadkach – nawet [15–30 %]. W opinii Komisji świadczy to również o tym, że przekazane przez ECL dane dotyczące masy były nieprawidłowe.
- (132) Ponadto w sprawozdaniu niezależnej agencji kontroli wykazano możliwość występowania rozbieżności dotyczących grubości (a tym samym masy) okładziny cementowej. Jednocześnie wykazano jednak, że podobne rozbieżności występowały w przypadku masy metalu netto, którą ECL konsekwentnie zgłaszało jako bardzo zbliżoną do masy nominalnej (teoretycznej). W każdym razie w sprawozdaniu nie wyjaśniono, dlaczego odchylenia od masy nominalnej pojawiły się jedynie po stronie rynku eksportowego i dlaczego były one zbliżone do wartości nominalnej na rynku krajowym.
- (133) W odniesieniu do ogólnego twierdzenia, że rury przeznaczone na wywóz miałyby być grubsze niż rury produkowane przez ECL na rynek krajowy, Komisja powtórzyła, że informacji tych nie wymieniono nigdy podczas weryfikacji na miejscu. Przeciwnie, Komisja zauważyła, że rury o tej samej średnicy zawsze miały podobną okładzinę cementową. Ponadto jej zdaniem pismo eksperta z przedsiębiorstwa powiązanego z ECL nie stanowi potwierdzenia, że wszystkie rury przeznaczone na rynek unijny muszą mieć zasadniczo grubszą okładzinę cementową. Pismo to zawiera jedynie podsumowanie różnych norm i potwierdzenie, że w przypadku średnic poniżej 300 mm wymagana przez normę grubość okładziny cementowej wynosi 4 mm. Chociaż Komisja rzeczywiście wspomniała o bardziej rygorystycznym wymogu w odniesieniu do pęknięć zaprawy cementowej zgodnie z normą unijną, zdaniem Komisji nie uzasadnia to konieczności zapewnienia grubszej okładziny cementowej, niż to określono w normie unijnej. Ponadto w dokumentacji nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że wprowadzenie grubszej okładziny cementowej miałyby prowadzić do zmniejszenia pęknięć. Na przykład, jak wynika z opracowanej przez ECL broszury dotyczącej produktów, powstawanie pęknięć jest nieuniknione niezależnie od grubości. Pęknięcia takie, wraz z innymi pojedynczymi pęknięciami, które mogą powstać podczas transportu, są dopuszczalne i znikną pod wpływem kontaktu rury z wodą podczas jej użytkowania.

3.4.1.4. Wymogi prawne dotyczące wykorzystania dostępnych faktów

- (134) ECL stwierdziło, że wykorzystanie dostępnych faktów powinno być zgodne z normą prawną określoną w art. 18 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, który należy stosować w świetle porozumienia antydumpingowego WTO. ECL argumentowało, że wykorzystanie dostępnych faktów powinno ograniczać się do uzupełnienia luk w niezbędnych informacjach. Powinno ono również ograniczać się do racjonalnego zastąpienia brakujących „niezbędnych informacji” w celu uzyskania dokładnego określenia. Ponadto dostępnych faktów nie można wykorzystywać w sposób represyjny i muszą one uwzględniać wszystkie uzasadnione fakty przedstawione przez zainteresowaną stronę, nawet jeśli fakty te nie mogą stanowić kompletnych wymaganych informacji.
- (135) ECL stwierdziło, że organy prowadzące dochodzenie muszą dłożyć starań, aby w jak największym stopniu wykorzystać dane przekazane im przez strony. Zgodnie z art. 18 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, nawet jeśli zainteresowana strona przekazała informacje, które nie są idealne pod każdym względem, Komisja nie powinna ich pomijać, pod warunkiem że braki te nie spowodowały nadmiernych trudności w dokonywaniu ustaleń o uzasadnionej dokładności oraz są one właściwie i terminowo przekazane oraz weryfikowalne, a zainteresowana strona działała, dokładając wszelkich starań.
- (136) Komisja uznała, że na podstawie powyższych argumentów nie może uznać danych ECL za prowadzące do stosunkowo dokładnych ustaleń. Przeciwnie, sprzeczne informacje i rozbieżności w danych pokazały, że nie zgłoszono ich w sposób prawidłowy. Ponadto Komisja stwierdziła, że kilka dowodów wskazuje na to, że dane przedstawiono w sposób umożliwiający niedoszacowanie masy metalu netto na rynku eksportowym w celu wykazania korzystniejszego wyniku dla wnioskodawcy. Uznano, że fakt terminowego i niezwłocznego przekazania informacji nie jest istotny w świetle zidentyfikowanych poważnych braków.

3.4.1.5. Alternatywne wykorzystanie danych

- (137) ECL argumentowało, że nawet jeśli Komisja miała wątpliwości co do wiarygodności masy metalu zgłoszonej przez ECL (z czym ECL się nie zgadza), powinna mimo wszystko wykorzystać przekazane dane dotyczące sprzedaży krajowej i unijnej w odniesieniu do wartości masy okładziny cementowej (w oparciu o odpowiednio dostosowane wagi Kanta) lub metrów. Przedsiębiorstwo argumentowało, że dane wyrażone w wartościach masy okładziny cementowej i metrach przekazywano terminowo i odpowiednio dla poszczególnych transakcji oraz że zostały one również zweryfikowane przez Komisję, a zatem mogły być wykorzystywane bez zbędnych trudności.
- (138) ECL uznało, że w pełni współpracowało z Komisją w miarę swoich możliwości. Od 2014 r. przedsiębiorstwo było przedmiotem wielu dochodzeń, a w ramach każdego z nich przekazywało wszystkie informacje w odpowiednim czasie i współpracowało w miarę swoich możliwości. Komisja nigdy nie stwierdziła problemów z danymi ECL.
- (139) Jeżeli chodzi o bieżące dochodzenie, ECL poinformowało Komisję o zbliżającym się połączeniu ECL–SPL w duchu przejrzystości i pełnego ujawnienia informacji, aby uniknąć jakichkolwiek zarzutów, że ECL nie dostarczyło pełnych informacji. Zdaniem ECL ten przegląd okresowy nie był jednak konieczny.
- (140) Jak wyjaśniono w motywach 74–136 powyżej, Komisja nie mogła oprzeć się na przekazanych przez ECL informacjach dotyczących masy metalu netto. Skutkiem nieprawidłowego podawania masy w przekazanych informacjach był brak możliwości wykorzystania lub skorygowania danych. W szczególności Komisja nie mogła ustalić, które informacje są prawidłowe i mogą być wykorzystane jako podstawa do korekty lub dostosowania.
- (141) Jeżeli chodzi o masę metalu brutto, z informacji ⁽²⁴⁾ przekazanych przez ECL wynikało, że masa okładziny cementowej w sprzedaży krajowej przekraczała całkowitą masę Kanta o [0–10 %], z dodatkowo uwzględnionym opakowaniem. Nie przedstawiono żadnego wiarygodnego wytłumaczenia tej różnicy, co podaje w wątpliwość wiarygodność masy brutto zgłoszonej w przypadku rynku krajowego.
- (142) Różnica, którą ustaliła Komisja, była powiązana z dwoma parametrami – masą metalu netto/brutto oraz długością. Powodem stwierdzonych rozbieżności musiało być błędne zgłaszanie co najmniej jednego z tych dwóch parametrów. Błędne zgłaszanie masy mogło być również spowodowane błędnym zgłaszaniem długości w przypadku wywozu, ponieważ masa jest wyrażana jako kg/metr. W związku z tym Komisja nie mogła stwierdzić, czy ECL prawidłowo zgłaszało długość.
- (143) Komisja stwierdziła zatem, że nie można było przeprowadzić alternatywnych obliczeń w oparciu o różne jednostki miary, a ponadto nie można było zweryfikować takich informacji przekazanych po procesie weryfikacji.
- (144) Ponadto fakt, że ECL współpracowało w kilku dochodzeniach od 2014 r. oraz że dane ECL były zawsze akceptowane, nie gwarantuje, że dane przekazane w ramach niniejszego dochodzenia są automatycznie wiarygodne.
- (145) W odniesieniu do argumentu, że obecny częściowy przegląd okresowy był zbędny, Komisja odsyła do wyjaśnień przedstawionych w sekcjach 1.2 i 3.1 powyżej. Połączenie ECL–SPL miało wpływ na dane dotyczące sprzedaży i kosztów istotne z punktu widzenia obliczenia marginesu dumpingu i stanowiło trwałą zmianę. Komisja uznała zatem, że połączenie ECL–SPL spełniło warunki prawne określone w art. 11 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

3.4.1.6. Sposób wykorzystania dostępnych faktów

- (146) ECL skarżyło się również na sposób wykorzystania dostępnych faktów. Podsumowało etapy i daty różnych wniosków ze strony Komisji i wskazało, że otrzymało pismo na podstawie art. 18 dopiero 11 lipca 2023 r. Przedsiębiorstwo stwierdziło również, że nie poinformowano go „niezwłocznie” (w rozumieniu pkt 6 załącznika II do porozumienia antydumpingowego) o powodach ewentualnego odrzucenia jego danych dotyczących masy metalu i nie zapewniono mu możliwości przedstawienia dodatkowych wyjaśnień w trakcie procesu weryfikacji. Uznało również, że nie miało wystarczająco dużo czasu na przedstawienie uwag na temat ustaleń na podstawie art. 18 oraz że przedłużenie terminu na przedstawienie uwag o 3 dni było niewystarczające.

⁽²⁴⁾ Masę okładziny cementowej w sprzedaży krajowej podano po przeprowadzeniu przez Komisję analizy różnicy w masie.

- (147) Komisja uznała, że dane dotyczące określenia masy omówiono szczegółowo podczas wizyty weryfikacyjnej, w trakcie której Komisja zebrała znaczną ilość dowodów. W rzeczywistości dopiero po wizycie weryfikacyjnej na miejscu u producenta eksportującego, kiedy otrzymał on od ECL kompletny zestaw danych dotyczących alternatywnych jednostek miary, Komisja była w stanie dokonać analizy i ustalić skalę i wpływ niespójności, ponieważ pierwotny wniosek ECL zawierał głównie dane oparte na masie metalu netto.
- (148) Komisja wskazała ponadto, że zapewniła ECL wystarczająco dużo czasu na złożenie wyjaśnień, przekazanie dodatkowych danych i przedstawienie uwag do jej ustaleń. Komisja zwróciła się o wyjaśnienia już 29 czerwca 2023 r. Ponadto poinformowała ECL o swoich wątpliwościach dotyczących wiarygodności danych 5 lipca 2023 r., czyli ostatniego dnia zdalnej weryfikacji u powiązanego przedsiębiorstwa, w której uczestniczył przedstawiciel producenta eksportującego z siedzibą w Kalkucie. Następnie, biorąc pod uwagę przedłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi, ECL miało 14 dni na przedstawienie uwag do pisma na podstawie art. 18 przesłanego 10 lipca 2023 r. Ponadto 26 lipca 2023 r. Komisja przeprowadziła szeroko zakrojone posiedzenie wyjaśniające z udziałem ECL. Wraz z ujawnieniem wstępnych ustaleń zapewniono również dodatkową możliwość przedstawienia uwag.

3.4.1.7. Podsumowanie

- (149) W świetle istotnych dowodów opisanych w sekcji 3 powyżej Komisja uznała, że ECL dostarczyło mylące lub błędne informacje w celu niedoszacowania masy metalu netto, którą wykorzystano do obliczenia marginesu dumpingu, po to, aby go obniżyć.

3.5. Uwagi przedstawione po ujawnieniu ustaleń

3.5.1. Uwagi ECL

- (150) Po ujawnieniu ustaleń ECL stwierdziło, że zastosowanie przez Komisję dostępnych faktów wynikało z rażącego błędu w ocenie faktów oraz było oparte na założeniach i dedukcji w związku z brakiem udokumentowanych informacji.
- (151) ECL zakwestionowało twierdzenie, że celowo błędnie zgłaszano masę metalu netto w celu obniżenia marginesu dumpingu. Podkreśliło, że nie podjęto żadnej próby dostarczenia błędnych, nieprawidłowych lub mylących informacji, a ECL cieszy się renomą na rynku indyjskim, unijnym i światowym i nie ryzykowałoby jej utraty.
- (152) Przedsiębiorstwo powtórzyło, że Komisja zweryfikowała informacje dotyczące kosztów i były one zgodne z zestawieniem obrotów i sald oraz księgami rachunkowymi przedsiębiorstwa. W związku z tym, jego zdaniem, koszty produkcji zostały zweryfikowane w sposób zadowalający.
- (153) Zarówno ECL, jak i rząd Indii twierdziły, że Komisja dokonała błędnych obliczeń oraz że zaniżenie masy metalu netto nie zmieniłoby marginesu dumpingu. Przedstawiły one obliczenia, z których wynikało, że jeżeli masa metalu netto została zaniżona w celu określenia zarówno ceny eksportowej, jak i wartości normalnej, otrzymana wartość marginesu dumpingu pozostała bez zmian. Na tej podstawie zarówno ECL, jak i rząd Indii uznały, że oświadczenia dotyczące błędnego zgłaszania przez ECL w celu zmniejszenia marginesu dumpingu były nieprawidłowe.
- (154) Komisja odniosła się do ustaleń ujawnionych stronom w piśmie na podstawie art. 18 i w sekcji 3.2 powyżej. Wskazała, że jej ustalenia dotyczyły danych przekazanych w celu obliczenia ceny eksportowej. Nie ustalono, że taki sam „błąd” polegający na zaniżaniu masy metalu netto miał miejsce po obu stronach, tj. po stronie ceny eksportowej i wartości normalnej, w którym to przypadku wpływ zostałby wyrównany. Wręcz przeciwnie – zaniżając masę metalu netto po jednej z dwóch stron obliczeń, ECL niesłusznie zaniżyłoby margines dumpingu, jak wyjaśniono w motywie 39 dokumentu zawierającego ogólne ustalenia.
- (155) Komisja wskazała jednak, że jej ocena – a w szczególności stwierdzone rozbieżności między całkowitą masą produktów sprzedawanych na rynku krajowym i produktów wywożonych – miała na celu wykazanie, że przedłożone dane nie mogły być prawidłowe. Na podstawie posiadanych informacji Komisja nie mogła jednak określić, czy stwierdzone rozbieżności były spowodowane nieprawidłowym zgłoszeniem masy metalu netto, masy brutto czy długości rur.

3.5.1.1. Brak obiektywizmu i dowodów, alternatywne metody ustalania marginesu dumpingu

- (156) Po ujawnieniu ustaleń ECL odniosło się do zastosowanej przez Komisję metody pozwalającej stwierdzić nieścisłość danych przekazanych przez przedsiębiorstwo. ECL wskazało, że Komisja wykorzystała masę okładziny cementowej do ustalenia różnicy pod względem masy między produktami sprzedawanymi na rynku eksportowym i krajowym. ECL argumentowało, że we wnioskach dotyczących możliwego wykorzystania alternatywnych danych Komisja uznała, że masa okładziny cementowej mogła nie być poprawna. Z uwagi na ten wniosek ECL uznało, że Komisja nie mogła wykorzystać masy okładziny cementowej do sformułowania wniosku na temat nieprawidłowości masy metalu netto. W związku z tym jego zdaniem Komisja nie miała podstaw do tego, by twierdzić, że zgłoszona masa metalu netto była błędna.
- (157) Komisja nie zgodziła się z argumentem, że ponieważ rozbieżności w danych ECL wykazano na podstawie masy okładziny cementowej, a jednocześnie Komisja miała wątpliwości, czy przedstawiona masa jest prawidłowa, nie było podstaw do ustalenia, że dane (masa metalu netto) nie zostały zgłoszone prawidłowo. Jak wyjaśniono szczegółowo w sekcji 3.2, porównanie przeprowadzone przez Komisję miało jedynie wykazać, że dane przedłożone przez ECL nie mogły być prawidłowe.
- (158) Komisja uznała, że fakt, iż miała wątpliwości co do jakiegokolwiek zgłoszonej masy, ale nie mogła stwierdzić, które dane były prawidłowe, a które błędne, nie podważył jej wniosku, lecz świadczył o tym, że w związku z brakiem wiarygodnych danych nie istnieje żadna alternatywna metoda obliczania marginesu dumpingu. Ponieważ Komisja miała uzasadnione wątpliwości co do tego, czy masa metalu netto, masa brutto lub długość zostały prawidłowo zgłoszone, nie mogła wykorzystać żadnej z tych wartości jako podstawy obliczeń.
- (159) Przedsiębiorstwo ECL stwierdziło ponadto, że Komisja nie rozważyła zastosowania jako alternatywy nominalnej (teoretycznej) masy rur lub ich długości. Uznało również, że zgłoszona długość nie może być błędna.
- (160) Komisja powtórzyła, że jej analiza opierała się na masie na metr. Różnica, którą ustaliła Komisja, była zatem powiązana z dwoma parametrami – masą metalu netto lub brutto oraz długością. Powodem stwierdzonych rozbieżności musiało być błędne zgłaszanie jednego z tych dwóch parametrów. Błędne zgłaszanie masy mogło być również spowodowane błędnym zgłaszaniem długości w przypadku wywozu, ponieważ masę wyrażono jako kg/metr. W związku z tym, gdyby zastosowano masę nominalną, musiałyby ona być wyrażona w metrach. Ponieważ Komisja nie mogła stwierdzić, czy ECL prawidłowo zgłaszało długość, zastosowanie masy nominalnej nie gwarantowałoby prawidłowego ustalenia ceny eksportowej.
- (161) Komisja powtórzyła zatem swój wniosek, że nie można było przeprowadzić alternatywnych obliczeń w oparciu o różne jednostki miary, a ponadto nie można było zweryfikować nowych informacji przekazanych po procesie weryfikacji.

3.5.1.2. Rzeczywista a nominalna grubość okładziny cementowej na rynku eksportowym

- (162) ECL uznało również, że Komisja nie przedstawiła dowodów empirycznych wskazujących, że zastosowanie grubszej okładziny cementowej w przypadku sprzedaży eksportowej było niemożliwe z naukowego punktu widzenia, oraz że takie dowody nie istniały. Na poparcie tego twierdzenia przedsiębiorstwo ECL przedłożyło sprawozdania przygotowane przez biegłego (ang. *bailiff*), w których wykazano, że grubość okładziny cementowej przekraczała grubość nominalną w przypadku rur dostarczonych w ODP jego francuskim i włoskim jednostkom zależnym. Co więcej, ECL udostępniło również sprawozdania z badań dotyczących rur produkowanych przez SG PAM.
- (163) Ze sprawozdań dotyczących francuskich i włoskich jednostek zależnych wynika, że w przypadku rur o różnych średnicach i grubości nominalnej wynoszącej 4 mm rzeczywista grubość była różna i przewyższała grubość nominalną o [80–100 %]. Na podstawie tych sprawozdań ECL argumentowało, że rzeczywista grubość okładziny cementowej może rutynowo przewyższać nominalną grubość okładziny cementowej oraz że w związku z tym nie ma powodu, aby stwierdzić, że grubsza o [35–70 %] okładzina cementowa wskazana przez Komisję w motywie 95 dokumentu zawierającego ogólne ustalenia stanowiła wartość niewiarygodną.

(164) Komisja wzięła pod uwagę sprawozdania przedstawione przez ECL. Ze sprawozdań tych faktycznie wynikało, że rzeczywista grubość odbiegała od nominalnej grubości okładzin cementowych w przypadku badanych rur i przekraczała grubość nominalną. Komisja uznała jednak, że należało dokonać porównania zarówno w przypadku sprzedaży krajowej, jak i eksportowej, podczas gdy – jak wyszczególniono w motywach 95 i 99 dokumentu zawierającego ogólne ustalenia – na rynku krajowym średnia ważona wariancja między masą rzeczywistą a nominalną wynosiła około [0–3 %] w porównaniu ze średnią [0–10 %] (a w niektórych przypadkach do [15–30 %]) w przypadku wywozu. Jak wyjaśniono w motywach 96–104 dokumentu zawierającego ogólne ustalenia, Komisja uznała tę różnicę za nieuzasadnioną.

3.5.1.3. Rażący błąd w ocenie faktów i błędne zastosowanie art. 18 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego

(165) Przedsiębiorstwo ECL uznało również, że Komisja popełniła rażący błąd w ocenie faktów, jeżeli chodzi o masę metalu netto, oraz błędnie zastosowała art. 18 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

(166) Po pierwsze, ECL argumentowało, że Komisja błędnie zrozumiała, iż przedsiębiorstwo to dobierało do próby rury z każdego zamówienia oraz że rury objęte próbą były ważone (motyw 40 dokumentu zawierającego ogólne ustalenia). ECL wskazało, że rury badano jedynie pod kątem grubości. Wspomniało również, że produkcja była ewidencjonowana w metrach, a system rachunkowości SAP automatycznie przekształcał metry na masę metalu. Przedsiębiorstwo twierdziło, że nie miała miejsca żadna ingerencja człowieka. ECL zauważyło również, że masa, która jest następnie wykorzystywana, jest standardową masą, oraz że ta praktyka wykorzystywania standardowej masy jest powszechna w branży.

(167) Zdaniem Komisji argument, że ECL nie ważyło rur objętych próbą, był sprzeczny z informacjami otrzymanymi podczas wizyty weryfikacyjnej. Informację o zważeniu rur objętych próbą zawierało również sprawozdanie z wizyty przesłane ECL w celu sprawdzenia dokładności tych danych. ECL skomentowało szereg kwestii, ale nie przedstawiło żadnych uwag w odniesieniu do rozumienia przez Komisję kwestii ważenia rur.

(168) Komisja stwierdziła również, że był to pierwszy raz, kiedy ECL stwierdziło, że jednostką stosowaną do zgłaszania produkcji są metry, a system SAP przekształcał długość rur na masę. Te rzekomo rozbieżne informacje przekazane dopiero po procesie weryfikacji w połączeniu z faktem, że rur w praktyce nie ważono w całym procesie produkcji, jedynie spotęgowały wątpliwości Komisji odnośnie do tego, czy ECL prawidłowo podało wartości masy.

3.5.1.4. Komisja dokonała błędnych porównań i obliczeń

(169) Przedsiębiorstwo ECL powtórzyło, że porównanie wszystkich rur sprzedawanych na rynku krajowym i wszystkich rur sprzedawanych na rynku eksportowym opierało się na innym asortymencie produktów i że w związku z tym było nieistotne.

(170) Komisja przypominała, że porównanie dokonane w odniesieniu do wszystkich produktów rzeczywiście opierało się na innym asortymencie produktów, ale wynik potwierdził ustalenia dotyczące niemal identycznych (jak również w odniesieniu do nieporównywalnych bezpośrednio) produktów.

(171) W przypadku produktów, które nie są bezpośrednio porównywalne, ECL stwierdziło, że metoda zastosowana przez Komisję do obliczenia różnicy masy okładzin cementowych w przypadku produktów sprzedawanych na rynku krajowym i produktów wywożonych była nieprawidłowa. W odniesieniu do niemal identycznych produktów ECL odniosło się do swoich uwag i obliczeń przedstawionych w odpowiedzi na pismo na podstawie art. 18 i streszczonych w sekcji 3.4 powyżej. Argumentowało ponadto, że różnice należy wyrazić w stosunku do masy okładziny cementowej i że w związku z tym są one niższe. ECL argumentowało również, że w przypadku niektórych konkretnych rodzajów produktu różnica, którą ustaliła Komisja, była minimalna lub stanowiła niewielką część wywozu. Przedsiębiorstwo to twierdziło również, że różnice w przypadku niektórych konkretnych rodzajów produktu były niewielkie lub dotyczyły jedynie niewielkiej wielkości wywozu.

(172) ECL nie zgodziło się ponadto z wnioskiem Komisji dotyczącym wilgoci. Przedstawiło nowe obliczenia, w których jego zdaniem uwzględniono obecność wilgoci w rurach sprzedawanych na rynku krajowym, co należy brać pod uwagę przy porównywaniu z rynkiem eksportowym.

- (173) Komisja zauważyła, że zarówno w odniesieniu do produktów niemal identycznych, jak i produktów nieporównywalnych ECL nie przedstawiło żadnych dodatkowych dowodów na to, że obliczenia Komisji nie były prawidłowe.
- (174) Komisja uznała również, że jej metoda wyrażania procentowej różnicy w stosunku do masy metalu netto była prawidłowa i że nie było racjonalnego powodu, dla którego różnica miałaby być wyrażona w oparciu o okładzinę cementową. Masa metalu netto na rynku krajowym i rynku eksportowym była zbliżona, w związku z czym porównanie procentowe miało wykazać, że masa okładziny cementowej była inna w przypadku wywozu niż w przypadku sprzedaży krajowej.
- (175) Jeżeli chodzi o porównanie dokonane w odniesieniu do konkretnych rodzajów produktu, Komisja zgodziła się, że rzeczywiście istnieją rodzaje produktu, w przypadku których różnica ta lub wielkość wywozu były nieznaczące. Jeżeli chodzi jednak o średnią ważoną, różnica nadal wynosiła [0–10 %].
- (176) W kwestii zawartości wilgoci Komisja uwzględniła uwagi przedstawione przez ECL. Nie zgodziła się ona z twierdzeniem, że zawartość wilgoci wpłynęła na masę rur sprzedawanych na rynku krajowym. Nawet gdyby tak było, to według własnych obliczeń ECL różnice pozostałyby znaczące.

3.5.1.5. Dane oparte na systemie SAP i sprawozdaniach niezależnej agencji kontroli

- (177) ECL przypomniało ponadto swoje argumenty dotyczące faktu, że dane pochodzą z systemu SAP i że w związku z tym są one prawidłowe. Powtórzyło, że masa metalu netto została wymieniona w wykazie opakowań stosowanych w wywozie i że miało to miejsce jeszcze przed rozpoczęciem postępowania w 2014 r.
- (178) Jeżeli chodzi o badania dotyczące masy metalu przeprowadzone przez niezależną agencję kontroli, ECL twierdzi obecnie, że wydają się one nieprawidłowe, ponieważ całkowita masa przebadanych rur odnotowana przez niezależną agencję kontroli przekracza obliczoną grubość metalu przeliczoną na masę i powiększoną o masę okładzin cementowych. Według ECL wynika to z faktu, że grubość metalu mierzono prawdopodobnie na końcach rur, gdzie są one grubsze. W związku z powyższym wartość ta była nieprawidłowa.
- (179) ECL wielokrotnie twierdziło, że okładzina cementowa różni się w przypadku rynku eksportowego i rynku krajowego oraz że system SAP różnicował rury w zależności od ich specyfikacji.
- (180) Komisja odniosła się do swoich wniosków przedstawionych w sekcji 3.4. Uznała, że ECL nie przedstawiło dodatkowych dowodów na poparcie twierdzenia, że dane zgłoszono prawidłowo. Jeżeli chodzi o sprawozdanie niezależnej agencji kontroli, które zdaniem ECL zawierało nieprawidłową wartość masy metalu, Komisja uznała, że istotnie możliwe jest, iż taki sam (błędny) pomiar przeprowadzono w przypadku okładziny cementowej. W związku z tym uznała, że na podstawie tego sprawozdania ECL nie może przedstawić żadnego rozstrzygającego argumentu również w odniesieniu do masy okładziny cementowej.

3.5.1.6. Dostępnych faktów nie można wykorzystywać w sposób represyjny i należy stosować najodpowiedniejsze dostępne fakty

- (181) ECL twierdziło, że nawet jeżeli według Komisji dane dotyczące masy metalu netto zawierały pewne braki, nie miały one w żadnym razie takiego charakteru ani takiej skali, które mogłyby spowodować nadmierne trudności dla Komisji w sformułowaniu wystarczająco dokładnych wniosków dotyczących wartości normalnej i cen eksportowych. Argumentowało ponadto, że Komisja nie znalazła niespójności w danych dotyczących wartości sprzedaży, kosztów produkcji i wszystkich innych danych finansowych przedsiębiorstwa. ECL uznało, że a) odmowa zastosowania trzech alternatywnych rozwiązań zaproponowanych przez przedsiębiorstwo w celu określenia ilości, tak aby zapewnić najodpowiedniejsze informacje na potrzeby zastąpienia masy metalu netto, oraz b) całkowite odrzucenie danych przedstawionych przez ECL do celów obliczenia marginesu dumpingu i nałożenie na przedsiębiorstwo rezydualnego marginesu dumpingu w wysokości 19 % obliczonego dla Jindal Saw w dochodzeniu w 2015 r. w odniesieniu do niemal 8–9-letniego okresu objętego dochodzeniem, stanowiły działanie represyjne, nieproporcjonalne i dyskryminujące, niewystarczająco uzasadnione i naruszały szereg przepisów art. 18 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i załącznika II do porozumienia antydumpingowego, jak omówiono poniżej.

- (182) ECL powtórzyło, że obliczeń można było dokonać z zastosowaniem alternatywnej metody, a Komisja nie powinna odrzucać wszystkich informacji dostarczonych przez ECL, lecz powinna wykorzystać dostępne fakty, którymi można by w sposób uzasadniony zastąpić nieprawidłowe informacje. Przedsiębiorstwo ponownie zauważyło, że Komisja mogła wykorzystać długość, masę brutto/masę Kanta lub masę okładziny cementowej, lub też nominalną masę metalu.
- (183) ECL uznało, że odrzucenie wszystkich danych ECL oraz zastosowanie marginesu dumpingu w wysokości 19 % było wysoce represyjne. Przedsiębiorstwo wyraziło opinię, że współpracowało w dochodzeniu na miarę swoich możliwości oraz że poziom współpracy z jego strony znacznie przekraczał to, co zwykle było wymagane i zapewniane w ramach standardowego dochodzenia antydumpingowego. Zdaniem ECL Komisja naruszyła zatem zasadę proporcjonalności. Przedsiębiorstwo podało przykłady dochodzeń, w których Komisja nie odrzuciła całości danych, tylko zastąpiła informacje lub wykorzystwała dane dostarczone przez producenta eksportującego.
- (184) Komisja uznała, że oświadczenie ECL nie zawierało dodatkowych dowodów, które mogłyby doprowadzić do zmiany jej wniosku. Kwestie podniesione przez ECL zostały już szczegółowo omówione przez Komisję w trakcie dochodzenia i w dokumencie zawierającym ogólne ustalenia. Twierdzenie dotyczące wykorzystania odpowiednich „dostępnych faktów” omówiono w sekcji 4 poniżej.

3.5.1.7. Kwestie proceduralne

- (185) ECL uznało, że nie zostało niezwłocznie poinformowane o decyzji Komisji i powodach odrzucenia całości jego danych. Nie powiadamiając niezwłocznie przedsiębiorstwa o odrzuceniu wszystkich jego danych, a nie tylko określenia ilości z wykorzystaniem masy metalu netto, oraz nie dając ECL możliwości przedstawienia dalszych wyjaśnień w tym zakresie, Komisja popełniła rażący błąd w stosowaniu art. 18 i naruszyła art. 18 ust. 4 rozporządzenia antydumpingowego oraz pkt 6 załącznika II do porozumienia antydumpingowego. ECL uznało, że o decyzji Komisji o odrzuceniu wszystkich jego danych dowiedziało się dopiero z dokumentu zawierającego ogólne ustalenia oraz że nawet wówczas w tym dokumencie nie wyjaśniono, dlaczego wszystkie dane zostały odrzucone.
- (186) ECL odniosło się do pisma na podstawie art. 18, w którym jego zdaniem Komisja zamierzała jedynie odrzucić zastosowany sposób określenia ilości. Przedsiębiorstwo to powołało się ponadto na sprawozdanie zespołu orzekającego w sprawie Meksyk – Łączniki rur i przewodów rurowych, w którym wskazano, że wykorzystanie dostępnych faktów nie wymaga „ogólnego stwierdzenia możliwości wykorzystania dostępnych faktów [...], tylko bezpośredniego powiadomienia zainteresowanej strony, w którym stwierdza się, że w konkretnym przypadku podjęto decyzję o odrzuceniu jej informacji, oraz przedstawia się uzasadnienie tej decyzji” ⁽²⁵⁾.
- (187) Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem. Uznała, że zgodnie z art. 18 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego szczegółowo poinformowała ECL o swoich ustaleniach i umożliwiła mu przedstawienie dalszych wyjaśnień. Jak wyjaśniono w sekcji 3.4, Komisja uznała te wyjaśnienia za niezadowolające i przedstawiła szczegółowe uzasadnienie.
- (188) Komisja nie zgodziła się również z twierdzeniem, że informacje, które przedstawiła w piśmie na podstawie art. 18, stanowią ogólne oświadczenie – jej zdaniem było wręcz przeciwnie – Komisja poinformowała wnioskodawcę o stwierdzonych niespójnościach jeszcze przed wysłaniem pisma na podstawie art. 18, któremu towarzyszyły również bardzo szczegółowe obliczenia i uzasadnienia. W piśmie na podstawie art. 18 wyraźnie wskazano, że „wskazane rozbieżności podają w wątpliwość wiarygodność danych dostarczonych przez ECL” i że w związku z tym Komisja zamierzała odrzucić informacje dotyczące ilościowego określenia produktu objętego przeglądem produkowanego i sprzedawanego przez ECL. Użyto określenia „zamierza”, ponieważ ECL i inne strony nadal miały możliwość przedstawienia uwag, po czym Komisja miała podjąć decyzję w sprawie odrzucenia odnośnych informacji.
- (189) Jak wyjaśniono szczegółowo w sekcji 3.2 powyżej, określenie ilościowe (wartość jednostkowa) jest stosowane zarówno w celu ustalenia ceny eksportowej, jak i wartości normalnej. Komisja nie zgodziła się zatem z twierdzeniem, że w piśmie na podstawie art. 18 nie wspomniano wyraźnie, że wszystkie dane mogą zostać odrzucone.

⁽²⁵⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, Meksyk – Łączniki rur i przewodów rurowych, pkt 7.188.

3.5.2. Uwagi rządu Indii

- (190) Oprócz uwag przedstawionych na poparcie wniosku ECL o wycofanie rząd Indii odniósł się do ustaleń Komisji zawartych w dokumencie zawierającym ogólne ustalenia. Twierdził, że ECL przekazało prawidłowe informacje, że informacje zarejestrowane w systemie SAP przedsiębiorstwa były prawidłowe oraz że przedsiębiorstwo to nie powinno podlegać chu rezydualnemu w wysokości 19 %.
- (191) Komisja uwzględniła tę uwagę. Komisja uznała, że kwestie podniesione przez rząd Indii zostały już omówione w dokumencie zawierającym ogólne ustalenia.

3.5.3. Uwagi SG PAM

- (192) Przedsiębiorstwo SG PAM stwierdziło, że ECL od dawna nie współpracowało odpowiednio w dochodzeniach w sprawie ochrony handlu, oraz odniosło się do dochodzeń prowadzonych w latach 2020 i 2021, które zostały zakończone.
- (193) Zdaniem SG PAM niezdolność ECL do przekazania uzasadnionych informacji na temat rzeczywistej grubości okładziny z zaprawy cementowej w rurach oznaczała, że różnice (między rynkiem eksportowym a rynkiem krajowym) nie istniały. SG PAM było zdania, że nie było żadnego powodu, dla którego przedsiębiorstwo ECL musiałyby stosować różne wewnętrzne okładziny z zaprawy cementowej w swoich rurach w zależności od rynku. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że minimalna grubość okładziny z zaprawy cementowej zgodnie z mającymi zastosowanie normami UE wynosi 2,5 mm (4 mm z dopuszczalną tolerancją ujemną wynoszącą 1,5 mm). W związku z tym zgodziło się z wnioskami Komisji, że grubość wynosząca 3,5 mm zgłoszona przez ECL w indyjskim katalogu jest zgodna z dopuszczalną tolerancją grubości zarówno według norm unijnych, jak i według norm indyjskich.
- (194) Przedsiębiorstwo miało ponadto wątpliwości co do tego, czy proces produkcji był różnicowany w zależności od rynku przeznaczenia produktu, pomimo obowiązywania różnych norm. Jego zdaniem ECL mogło po prostu zmieniać oznakowanie i sprzedawać na rynku Unii rury produkowane zgodnie z normami indyjskimi z uwzględnieniem poziomów tolerancji określonych w normach unijnych.
- (195) SG PAM uznało również za nieprzekonujące twierdzenie ECL, że przedsiębiorstwo to nie monitorowało systematycznie masy metalu w swoich produktach i opierało się na szacunkach. Metal jest głównym czynnikiem kosztotwórczym w przypadku rur i jest kluczowym czynnikiem wpływającym na wydajność i ceny producentów rur z żeliwa sferoidalnego. Przedsiębiorstwo to uznało, że brak możliwości dokładnego kontrolowania masy metalu był jeszcze bardziej zaskakujący, mając na uwadze, że na rynku Unii, na którym działa ECL, kwestie efektywnego gospodarowania zasobami i efektywności energetycznej mają szczególne znaczenie, gdyż podmioty dążą do zminimalizowania śladu środowiskowego projektów finansowanych ze środków publicznych zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem. Zdaniem SG PAM stosowanie niezeweryfikowanych standardowych wartości w dokumentacji finansowej ECL dodatkowo wzmocniło istniejące wątpliwości co do dokładności zbioru danych wykorzystanego do wypełnienia kwestionariusza ECL.
- (196) Przedsiębiorstwo SG PAM stwierdziło ponadto, że w świetle obecnych ustaleń Komisja powinna zweryfikować wcześniejsze odpowiedzi ECL, ponieważ zastosowała tę samą metodykę co w obecnym dochodzeniu, a ECL mogło również manipulować danymi w poprzednich dochodzeniach.
- (197) Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem, że ustalenia z obecnego dochodzenia uzasadniały weryfikację danych ECL lub innych stron, oraz że obecne ustalenia można rozszerzyć z mocą wsteczną na inne okresy objęte dochodzeniem. Wnioski wyciągnięte z tego dochodzenia opierały się na danych przedłożonych w ramach obecnego przeglądu wygaśnięcia i dotyczyły okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. W związku z powyższym odrzuciła ten argument.
- (198) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo SG PAM zwróciło się do Komisji o rejestrację przywozu ECL w celu pobrania ceł z mocą wsteczną, ponieważ uznało, że ECL prawdopodobnie zwiększy swoje dostawy, aby zgromadzić znaczne zapasy. Uznała ona, że taka rejestracja jest zgodna z praktyką stosowaną ostatnio przez Komisję.
- (199) Komisja rozpatrzyła wniosek. Uznała, że żaden element dokumentacji nie wykazał, że przywóz znacznie wzrośnie lub że istnieje znaczne ryzyko nagłego napływu produktów przywożonych. W związku z powyższym odrzuciła ten argument.

3.5.4. Uwagi dystrybutorów

- (200) Komisja otrzymała również uwagi od dystrybutorów na unijnym rynku rur i przewodów rurowych z żeliwa sferoidalnego produkowanych przez ECL – przedsiębiorstw: Valdros, Fusion Pipeline Products Limited („Fusion Pipelines Products”), CO.ME.CAR SRL, Deschacht, Idrovit SRL, Vodospok d.d. i WAPPtech Ltd.
- (201) Wszystkie te przedsiębiorstwa podkreśliły znaczenie obecności ECL na rynku Unii oraz swoją zależność gospodarczą od jego działalności.
- (202) Valdros uznało, że bez ECL na rynku nie istniałaby konkurencja oraz że ECL nie stosuje praktyk zakłócających rynek. Przedsiębiorstwo wskazało ponadto, że jego głównym przedmiotem działalności jest sprzedaż rur i przewodów rurowych z żeliwa sferoidalnego, która generuje większość przychodów przedsiębiorstwa, a zakończenie działalności wiązałoby się z utratą miejsc pracy.
- (203) Przedsiębiorstwo Fusion Pipeline Products stwierdziło ponadto, że znaczna część jego działalności zależy od ECL oraz że Komisja powinna podjąć decyzję, która pozwoliłaby utrzymać konkurencję na rynku Unii i uniknąć monopolu.
- (204) Deschacht twierdziło między innymi, że SG PAM nałożyło wymogi dotyczące zakupu na zasadzie wyłączności i odmówiło mu sprzedaży. Deschacht podkreśliło znaczenie konkurencyjnego alternatywnego źródła dostaw na rynku belgijskim. Jego zdaniem SG PAM nie miało konkurentów, podwyższyło ceny w takim stopniu, że dystrybutorzy nie mogli prowadzić sprzedaży, a wykonawcy i przedsiębiorstwa wodociągowe byli uzależnieni od jego dostaw i musieli płacić nieracjonalnie wysokie ceny, co miało negatywny wpływ na projekty i czego skutki odczuwali konsumenci belgijscy i europejscy oraz działające na tym rynku podmioty gospodarcze. W związku z tym jego zdaniem nie należy podnosić obecnego poziomu cła stosowanego wobec ECL.
- (205) IBECO AB wskazało, że jego zdaniem ważne jest, aby ECL pozostało na rynku Unii. Wspomniało ono, że rynek Skandynawii jest kontrolowany przez Saint Gobain, od produkcji do sprzedaży hurtowej za pośrednictwem jego dystrybutora.
- (206) Komisja otrzymała również uwagi od ANCO Sardegna, regionalnego oddziału Krajowego Stowarzyszenia Włoskich Przedsiębiorstw Budowlanych. Przedsiębiorstwo to uznało, że zaistniałby poważny problem w zakresie konkurencji na rynku UE w sektorze rur z żeliwa sferoidalnego, gdyby ten indyjski producent w wyniku przeglądu nie był w stanie prowadzić sprzedaży w UE, i że miałyby to negatywny wpływ na wiele przedsiębiorstw.
- (207) Chociaż uwagi przedstawione przez dystrybutorów nie zostały poparte dowodami, zostały one rozpatrzone przez Komisję.

3.5.5. Podsumowanie

- (208) Komisja dokonała szczegółowego przeglądu wszystkich argumentów stron i dowodów zawartych w aktach. Komisja podtrzymała swoją opinię, że ECL dostarczyło mylące lub błędne informacje w celu niedoszacowania masy metalu netto, którą należy wykorzystać do obliczenia marginesu dumpingu, po to, aby go obniżyć, w rozumieniu art. 18 ust. 1 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. W związku z tym dane te nie mogły zostać wykorzystane jako podstawa do obliczenia nowego marginesu dumpingu w przypadku tego przedsiębiorstwa. Jak wyjaśniono w sekcji 3, nie można było również wykorzystać alternatywnych danych proponowanych przez ECL.
- (209) W związku z powyższym Komisja nie miała innej możliwości niż odrzucenie wszystkich informacji przekazanych przez ECL i odwołanie się do dostępnych faktów w celu dokonania ostatecznych ustaleń w sprawie dumpingu w odniesieniu do ECL.

3.6. Dostępne fakty

- (210) Wobec braku dostępnych danych do obliczenia marginesu dumpingu Komisja starała się określić najbardziej odpowiednie dostępne informacje w przedmiotowej sprawie. W tym względzie Komisja uznała, że zastosowanie najwyższego marginesu dumpingu wynoszącego 19 %, ustalonego w pierwotnym dochodzeniu, może być właściwe, ponieważ obliczono go w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem na podstawie danych współpracującego producenta eksportującego, który dokonywał wywozu znacznych ilości podobnych rodzajów produktu do Unii jak ECL.

- (211) Po ujawnieniu ustaleń ECL stwierdziło, że zastosowanie marginesu dumpingu wynoszącego 19 % miało charakter represyjny i jest niezgodne z art. 18 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. Uznało ono, że dostępne fakty powinny być „najbardziej odpowiednimi” lub „najwłaściwszymi” faktami dostępnymi w przedmiotowej sprawie, co wymagało oceny porównawczej, oraz że musi istnieć „logiczny związek” między faktami zastępczymi a faktami znajdującymi się w aktach sprawy.
- (212) Na tej podstawie ECL argumentowało, że zastosowany margines dumpingu wynoszący 19 %, obliczony niemal 8 lat wcześniej w odniesieniu do innego producenta eksportującego, z pewnością nie był najbardziej odpowiednim ani najwłaściwszym faktem w przedmiotowym kontekście oraz że nie miał on logicznego związku z sytuacją ECL. Wskazało ono, że w pierwotnym dochodzeniu margines dumpingu w przypadku ECL wynosił jedynie 4,1 %, podczas gdy w przypadku Jindal Saw ten margines wyniósł 19 %.
- (213) ECL argumentowało ponadto, że w przedmiotowej sprawie z przedłożonych danych, zweryfikowanych przez Komisję, wynika, że w porównaniu z kosztem produkcji/sprzedaży krajowej ECL ceny sprzedaży w Unii były znacznie wyższe. ECL argumentowało, że monitorowało swoje ceny i koszty, aby upewnić się, że nie dochodzi do dumpingu. W związku z tym wszelkie obliczenia marginesu dumpingu dokonane na podstawie własnych danych ECL z wykorzystaniem dowolnego alternatywnego sposobu określenia ilości sugerowanego przez ECL nigdy nie mogły doprowadzić do ustalenia marginesu dumpingu w wysokości 19 %.
- (214) ECL wskazało zatem, że zastosowanie marginesu dumpingu wynoszącego 19 % obliczonego dla Jindal Saw było w sposób oczywisty niewłaściwe i represyjne. ECL stwierdziło ponadto, że gdyby Komisja nie przyjęła wniosku o wycofanie lub argumentów dotyczących dostępnych faktów, mogłaby skorzystać z ustaleń w ramach przeglądu wygaśnięcia zakończonego w 2020 r., który był bardziej aktualny niż dane z pierwotnego dochodzenia i w którym Komisja obliczyła margines dumpingu w wysokości 12 %.
- (215) Komisja ponownie oceniła wniosek o wykorzystanie jako dostępnych faktów rezydualnego marginesu dumpingu z pierwotnego dochodzenia. Uznała ona, że wniosek ECL o oparcie ustaleń na bardziej aktualnych dostępnych faktach był uzasadniony – okres objęty pierwotnym dochodzeniem trwał od 1 października 2013 r. do 30 września 2014 r., a zatem dane pochodziły sprzed ponad 8 lat.
- (216) Ponadto Komisja uznała, że margines ustalony w przeglądzie wygaśnięcia był jedynie orientacyjny i że wykorzystano go głównie do określenia, czy w okresie objętym dochodzeniem przeglądem uwzględnionym w przeglądzie wygaśnięcia producenci eksportujący kontynuowali wywóz po cenach dumpingowych w kontekście całkowitego braku współpracy z ich strony. Ponadto statystyczne ceny eksportowe niekoniecznie stanowiły ceny stosowane wobec niezależnych klientów, ponieważ zdecydowana większość niewspółpracujących producentów eksportujących prowadziła sprzedaż za pośrednictwem powiązanych importerów w Unii.
- (217) W związku z powyższym Komisja postanowiła wykorzystać jako dostępne fakty dane statystyczne odzwierciedlające dokładnie ODP przedmiotowego dochodzenia. Komisja wykorzystwała zatem cenę eksportową podaną w bazie danych utworzonej na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6 ⁽²⁶⁾, dotyczącą wyłącznie sprzedaży ECL w przedmiotowym ODP. Następnie Komisja sprowadziła cenę do poziomu cen *ex-works* i dostosowała ze względu na fakt, że ceny były głównie cenami między powiązаныmi stronami.
- (218) Ponadto wobec braku innych nowszych i bardziej wiarygodnych danych Komisja ustaliła wartość normalną na podstawie danych dostarczonych przez przemysł Unii we wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia. Została ona ustalona na podstawie cen oferowanych, uzgodnionych i zapłaconych za różne ilości, średnice i typy produktu objętego postępowaniem w kilku różnych stanach i gminach. Ponieważ wartość normalna opierała się na danych z 2020 r., Komisja dostosowała wartość normalną ustaloną przez przemysł w przeglądzie wygaśnięcia o inflację z okresu między przeglądem wygaśnięcia a obecnym okresem objętym dochodzeniem w ramach częściowego przeglądu okresowego.
- (219) Komisja dokonała porównania ceny eksportowej ustalonej na podstawie danych statystycznych z ODP, dostosowanych w sposób opisany powyżej, z wartością normalną ustaloną w przeglądzie wygaśnięcia przez przemysł Unii, dostosowaną o inflację.
- (220) Na tej podstawie Komisja ustaliła margines dumpingu na poziomie 12,89 %.
- (221) Po drugim ujawnieniu ustaleń dotyczących wykorzystania dostępnych faktów (sekcja 3.6) ECL skomentowało metodę zastosowaną przez Komisję w celu dostosowania wartości normalnej o inflację. Argumentowało ono, że Komisja powinna oprzeć swoje obliczenia inflacji na wskaźniku cen konsumpcyjnych, a nie na procentowym wzroście inflacji, jak sugerowała Komisja.

⁽²⁶⁾ podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

- (222) Komisja dokonała przeglądu obliczeń. Zgodziła się, że wykorzystanie wskaźnika cen konsumpcyjnych jest właściwą metodą, którą należy zastosować. Wartość normalna za 2020 r. w przeglądzie wygaśnięcia opierała się jednak na cenach w okresie od grudnia 2019 r. do marca 2020 r., a nie na cenach w całym 2020 r., które ECL wykorzystało w swoich obliczeniach. Na tej podstawie nowy margines dumpingu w przypadku ECL wyniósł 13,14 %.
- (223) Rząd Indii stwierdził, że czas na przedstawienie uwag dotyczących nowej podstawy dostępnych faktów był zbyt krótki. Stwierdził również, że nie odniesiono się do jego uwag zgłoszonych po pierwszym ujawnieniu ustaleń. Ponadto twierdził także, że dostosowanie o inflację nie miało uzasadnienia prawnego i że dało ono mylący wynik.
- (224) Komisja uznała termin (2 dni) wyznaczony na przedstawienie uwag dotyczących nowej podstawy dostępnych faktów za wystarczający, o ile był on ograniczony do wykorzystania dostępnych faktów opisanych w sekcji 3.6. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (225) Komisja wyjaśniła również, że odniosła się do wszystkich uwag przedstawionych przez strony, w tym uwag rządu Indii. Ponieważ jednak Komisja ujawniła tylko tę część swoich wniosków, która uległa zmianie, nowe ujawnienie ustaleń nie zawierało oceny uwag, do których już się odniesiono, ani uwag niezwiązanych z dostępnymi faktami, które ostatecznie wykorzystano.
- (226) W odniesieniu do argumentu dotyczącego inflacji Komisja zauważyła, że rząd Indii nie uzasadnił, dlaczego dostosowanie o inflację było prawnie nieuzasadnione ani dlaczego przyniosło mylący wynik. Wręcz przeciwnie, dostosowanie wartości normalnej, która pierwotnie została ustalona w 2020 r., o inflację, prowadzi do spójnych, a tym samym dokładnych ustaleń dotyczących okresu objętego dochodzeniem przeglądownym. W związku z tym Komisja uznała ten argument za nieuzasadniony.
- (227) Po drugim ujawnieniu nowej podstawy dostępnych faktów SG PAM nie zgodziło się z dokonaniem przez Komisję wyborem dostępnych faktów. Stwierdziło ono, że Komisja dokonała niezwykle i nadmiernie restrykcyjnej oceny tego, co może lub nie może być wykorzystane jako dostępne fakty, co wykraczało poza istniejące wymogi i doprowadziło do dyskryminacji między eksporterami. Przedsiębiorstwo odniosło się w szczególności do sformułowania użytego w art. 18 ust. 1 i 6 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, zgodnie z którym dostępne fakty „mogą być mniej korzystne” dla strony, która nie współpracowała lub która dostarczyła mylące informacje. „Mniej korzystny” wynik był zdaniem SG PAM bezpośrednią i naturalną konsekwencją braku współpracy tej strony i nie oznaczały represyjnego zamiaru, nawet jeśli taki zamiar byłby wyraźnie uzasadniony z uwagi na umyślne manipulowanie danymi przez stronę. SG PAM stwierdziło ponadto, że w podstawowym rozporządzeniu antydumpingowym nie określono wymogów dotyczących tego, w jakim stopniu wyniki mogą lub nie mogą być „mniej korzystne”, ani co do tego, jakie powinny być takie „dostępne fakty”. W związku z tym uznało ono, że Komisja miała swobodę wyboru dostępnych faktów, co nie powinno prowadzić do korzystniejszego wyniku dla strony niewspółpracującej. Postąpienie w inny sposób osłabiłoby efekt unijnych środków ochrony handlu. SG PAM uznało zatem, że Komisja nie powinna traktować ECL w sposób uprzywilejowany w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami niewspółpracującymi, i argumentowało, że wykorzystanie rezydualnego marginesu w pierwotnym dochodzeniu było uzasadnione. Ponadto, nawet jeśli margines dumpingu ustalony dla innych współpracujących i niewspółpracujących eksporterów opierał się na danych sprzed ośmiu lat, Komisja mogła go wykorzystać, ponieważ był on również stosowany w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących.
- (228) Komisja przeanalizowała uwagi SG PAM na temat użycia dostępnych faktów. Jak wyjaśniono w motywie 215 powyżej, okres objęty pierwotnym dochodzeniem trwał od 1 października 2013 r. do 30 września 2014 r. W związku z tym Komisja uznała za właściwe oparcie swoich ustaleń na bardziej aktualnych dostępnych faktach niż te, które miały już osiem lat. Ponadto Komisja zauważyła, że założenie tej uwagi jest błędne z dwóch powodów. Po pierwsze, art. 18 ust. 6 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego nie służy represjonowaniu braku współpracy, lecz wskazaniu, że „może” on prowadzić do mniej korzystnego wyniku niż pełna współpraca. Po drugie, nie można ustalić, czy dostępne fakty doprowadziły do wyniku mniej lub bardziej korzystnego dla ECL, niż gdyby w pełni współpracowało. ECL nie współpracowało w pełni w ramach dochodzenia, zatem nie istnieje wartość odniesienia umożliwiająca takie ustalenie. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (229) SG PAM argumentowało również, że w pierwotnym dochodzeniu wartość normalna opierała się wyłącznie na sprzedaży z zyskiem lub na konstruowanej wartości normalnej. W takich przypadkach wartość normalna lub konstruowana wartość normalna wykorzystana do porównania była zazwyczaj wyższa niż ceny sprzedaży krajowej. W zaktualizowanych obliczeniach dumpingu Komisja opierała się jednak na cenach odnotowanych na rynku i nic nie gwarantuje, że ceny te przynoszą zysk. Wobec braku jakichkolwiek wiarygodnych informacji od ECL na temat

kosztów Komisja musi założyć, że na indyjskim rynku krajowym utrzymuje się sytuacja, w której prowadzona jest również sprzedaż bez zysku. W związku z tym zamiast stosować wartość normalną opartą na średniej cenie sprzedaży indyjskich producentów, jak podano we wniosku, należy uwzględnić jedynie wyższe odnotowane ceny sprzedaży, ponieważ istnieje mniejsze prawdopodobieństwo, że nie przynoszą one zysku, a zatem są nieodpowiednie do obliczenia dumpingu.

- (230) Komisja przypominała, że wartość normalna została ustalona przez sam przemysł Unii we wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia. Według przemysłu wartość normalna opierała się na licznych ofertach cenowych i w związku z tym stanowiła średnią cen w okresie objętym dochodzeniem. Opieranie się na najwyższych cenach, przy założeniu, że (stosunkowo) niższe ceny prawdopodobnie nie przynosiłyby zysku, miałyby charakter czysto spekulacyjny. Ponadto zakres cen uznano za odpowiedni do ustalenia wartości normalnej w okresie objętym dochodzeniem w sprawie wygaśnięcia, a Komisja nie miała również podstaw do wyboru tylko niektórych z nich. Komisja uznała zatem ten argument za nieuzasadniony.
- (231) SG PAM argumentowało ponadto, że marginesu dumpingu nie należy obniżać o poziom marginesu subsydiowania eksportowego w pierwotnym dochodzeniu, ponieważ Komisja sama ustaliła w przeglądzie wygaśnięcia, że poziom subsydiów eksportowych w Indiach zmniejszył się. SG PAM stwierdziło, że chociaż odliczenie byłoby uzasadnione, gdyby Komisja miała zastosować cło rezydualne z pierwotnego dochodzenia, nie było ono uzasadnione w nowym podejściu, ponieważ ustalenia dotyczyły okresu, w którym ECL otrzymało mniej subsydiów. SG PAM odniosło się do dochodzeń w sprawie zwrotu dotyczących ECL, w których Komisja postanowiła zwrócić stronom różnicę w marginesie wyrównawczym ustalonym w pierwotnym dochodzeniu i poziomie subsydiów w okresach objętych dochodzeniem, dowodząc, że ECL otrzymało mniej subsydiów, niż ustalono w pierwotnym dochodzeniu. Wobec braku wiarygodnych informacji na temat poziomu subsydiów eksportowych SG PAM uznało zatem, że Komisja musi powstrzymać się od obniżania marginesu dumpingu o jakikolwiek margines subsydiowania eksportowego lub przynajmniej zapewnić, aby obniżenie marginesu nie było wyższe niż faktycznie otrzymane subsydia eksportowe.
- (232) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Ponieważ obecny przegląd ograniczał się do ponownej oceny poziomu dumpingu, nie było podstaw do ustalenia nowego poziomu subsydiów eksportowych w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Ponadto, nawet jeśli w przeglądzie wygaśnięcia i w dochodzeniach w sprawie zwrotu ustalono, że poziom subsydiów eksportowych zmniejszył się, ECL nadal podlegało cłu wyrównawczemu w wysokości 9 %. W związku z tym, jeżeli Komisja miała nie odliczać subsydiów eksportowych od marginesu antydumpingowego lub odliczać je w mniejszym stopniu, (odpowiedni) poziom marginesu wyrównawczego (z 9 % cła wyrównawczego) również nie powinien być nałożony na przedsiębiorstwo. Wpływ na łączny margines ECL byłby zatem zerowy. Metoda ta (odliczenie subsydiów eksportowych) była również zgodna z metodą zastosowaną przez Komisję w dochodzeniu w sprawie zwrotu. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

4. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (233) Jak ustalono w sekcji 3, Komisja ustaliła nowy margines dumpingu w przypadku ECL na poziomie 13,1 %. Jak wyjaśniono w motywie 4, w odrębnym dochodzeniu antysubsydyjnym Komisja nałożyła na ECL cło wyrównawcze w wysokości 9 %, z czego 6,04 % opierało się na subsydiach uzależnionych od wywozu. Zgodnie z podejściem przyjętym w pierwotnym dochodzeniu Komisja obniżyła margines dumpingu o kwotę subsydiów ustaloną w odrębnym dochodzeniu antysubsydyjnym w odniesieniu do programu uzależnionego od wyników eksportowych. Na podstawie powyższego ustala się następujące stawki nakładanych ceł:

Nazwa przedsiębiorstwa	Subsydia eksportowe	Margines dumpingu	Cło wyrównawcze	Cło antydumpingowe	Łączne cło
Electrosteel Castings Ltd.	6,04 %	13,1 %	9,0 %	7 %	16 %

- (234) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również stronom termin do przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji.
- (235) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/926 otrzymuje brzmienie:

„2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed oczeniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Jindal Saw Limited	3,0	C054
Electrosteel Castings Ltd	7	C055
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	14,1	C999”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 listopada 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN